

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/927**z dnia 15 czerwca 2022 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/387 ⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii („środki pierwotne”). Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia pierwotnych środków, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) Nałożone cło wyrównawcze wynosiło od 8,7 % w przypadku Jindal Saw Limited do 9 % w przypadku Electrosteel Castings Ltd i „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/388 ⁽³⁾ Komisja nałożyła także ostateczne cło antydumpingowe na ten sam produkt. Nałożone cło antydumpingowe wynosiło od 0 % w przypadku Electrosteel Castings Ltd do 14,1 % w przypadku Jindal Saw Limited i „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (4) W związku z wyrokami Sądu w sprawach T-300/16 i T-301/16 ⁽⁴⁾ Komisja skorygowała błędy wykryte przez Sąd przy obliczaniu cła antydumpingowego i wyrównawczego dla Jindal Saw Limited. Rozporządzeniami wykonawczymi (UE) 2020/526 ⁽⁵⁾ i (UE) 2020/527 ⁽⁶⁾ Komisja ponownie nałożyła nowe ostateczne cło antydumpingowe i wyrównawcze dla Jindal Saw Limited, w wysokości odpowiednio 3 % i 6 %.
- (5) Obecnie obowiązujące cła wyrównawcze wynoszą 6 % w przypadku Jindal Saw Limited i 9 % w przypadku Electrosteel Castings Ltd i „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Stawki obecnie obowiązujących ceł antydumpingowych wynoszą od 0 % w przypadku Electrosteel Castings Ltd, 3 % w przypadku Jindal, do 14,1 % w przypadku „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/387 z dnia 17 marca 2016 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii, Dz.U. L 73 z 18.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/388 z dnia 17 marca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii, Dz.U. L 73 z 18.3.2016, s. 53.

⁽⁴⁾ Wyrok Sądu z dnia 10 kwietnia 2019 r., Jindal Saw Ltd i Jindal Saw Italia SpA/Komisja Europejska, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234 i T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/526 z dnia 15 kwietnia 2020 r. ponownie nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w odniesieniu do Jindal Saw Limited w związku z wyrokiem Sądu w sprawie T-300/16 (Dz.U. L 118 z 16.4.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/527 z dnia 15 kwietnia 2020 r. ponownie nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w odniesieniu do Jindal Saw Limited w związku z wyrokiem Sądu w sprawie T-301/16 (Dz.U. L 118 z 16.4.2020, s. 14).

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (6) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁷⁾ Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia został złożony 21 grudnia 2020 r. przez Saint-Gobain PAM, Saint-Gobain PAM Deutschland GmbH i Saint-Gobain PAM España S.A. („wnioskodawcy”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego. Wniosek o dokonanie przeglądu oparto na uzasadnieniu, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.
- (8) Zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego przed wszczęciem postępowania Komisja powiadomiła rząd Indii, że otrzymała odpowiednio udokumentowany wniosek o dokonanie przeglądu. Komisja zaprosiła rząd Indii do konsultacji mających na celu wyjaśnienie sytuacji w związku z informacjami zawartymi we wniosku o dokonanie przeglądu i osiągnięcie wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Rząd Indii przyjął to zaproszenie, po czym przeprowadzono konsultacje w dniu 10 marca 2021 r. W trakcie konsultacji nie zdołano wypracować rozwiązania satysfakcjonującego obie strony.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (9) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽⁸⁾ Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, i wszczęła w dniu 17 marca 2021 r. przegląd wygaśnięcia w odniesieniu do przywozu do Unii rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (10) W tym samym dniu Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu tego samego produktu ⁽¹⁰⁾.

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (11) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody objęło okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.5. Zainteresowane strony

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała producentów unijnych, znanych producentów w Indiach i władze Indii, znanych importerów, użytkowników, a także stowarzyszenia, o których wiadomo było, że są zainteresowane, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i zaprosiła ich do udziału.
- (13) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu wygaśnięcia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Żadna z zainteresowanych stron nie wystąpiła z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające.

⁽⁷⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antysubsydyjnych (Dz.U. C 210 z 24.6.2020, s. 28).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽⁹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antysubsydyjnych stosowanych względem przywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego pochodzących z Indii (Dz.U. C 90 z 17.3.2021, s. 8).

⁽¹⁰⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego pochodzących z Indii (Dz.U. C 90 z 17.3.2021, s. 19).

a) Kontrola wyrywkowa

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę trzech producentów unijnych. Wybrani producenci unijni należą do tej samej grupy przedsiębiorstw. Komisja wybrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego na terenie Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tj. od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. Producenci unijni objęci ostateczną próbą odpowiadali za [70–85] % całkowitej szacowanej produkcji unijnej i [70–85] % całkowitej szacowanej wielkości sprzedaży produktu podobnego w Unii, co zapewniło również odpowiedni zakres geograficzny.
- (16) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby, ale nie otrzymała żadnych uwag. Tymczasowa próba została zatem potwierdzona i uznawana była za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

Kontrola wyrywkowa importerów

- (17) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponieważ nie zgłosili się żadni importerzy niepowiązani, przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie było jednak konieczne.

Kontrola wyrywkowa producentów w Indiach

- (18) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów w Indiach do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Poza tym Komisja zwróciła się do rządu Indii o zidentyfikowanie innych producentów, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (19) Ponieważ tylko trzech producentów udzieliło odpowiedzi w ramach kontroli wyrywkowej w wyznaczonym terminie, Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

b) Kwestionariusze

- (20) Komisja przesłała kwestionariusze do rządu Indii, grupy trzech objętych próbą producentów unijnych oraz do trzech producentów eksportujących, którzy udzielili odpowiedzi podczas kontroli wyrywkowej. Kwestionariusze te udostępnił również w internecie ⁽¹¹⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (21) Komisja uzyskała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od trzech producentów unijnych, rządu Indii oraz od tylko jednego z producentów w Indiach, Tata Metaliks Limited („TML”). Pozostali dwaj producenci w Indiach, mimo że przekazali odpowiedzi w ramach kontroli wyrywkowej, nie przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w związku z tym nie współpracowali w ramach dochodzenia.

c) Weryfikacja

- (22) Z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt kontrolnych na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego na terenie zakładów producenta eksportującego oraz w siedzibie rządu Indii. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe wszystkich informacji uznanych za niezbędne, aby dokonać ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pandemia COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne ⁽¹²⁾. Komisja przeprowadziła zdalną kontrolę krzyżową w odniesieniu do następującego producenta eksportującego:

— Tata Metaliks Limited

⁽¹¹⁾ https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?ref=ong&id=2521&sta=1&en=20&page=1&c_order=date&c_order_dir=Down

⁽¹²⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

- (23) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do przeprowadzenia dochodzenia. Wizyty kontrolne, o których mowa w art. 16 rozporządzenia podstawowego, odbyły się na terenie zakładów następujących producentów unijnych i powiązanego podmiotu zajmującego się sprzedażą we Włoszech:
- Saint-Gobain PAM, Pont-à-Mousson, Francja
 - Saint-Gobain PAM Deutschland GmbH, Saarbrücken, Niemcy
 - Saint-Gobain PAM Italia S.P.A, Mediolan, Włochy

d) **Dalsze postępowanie**

- (24) W dniu 18 marca 2022 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza utrzymać obowiązujące cła antydumpingowe. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia.
- (25) Tylko Tata Metaliks Limited przekazał uwagi w wyznaczonym terminie. Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez Tata Metaliks Limited. Również rząd Indii przedstawił swoje uwagi, ale zostały one przedłożone ponad dziesięć dni po upływie terminu zgłaszania uwag.
- (26) Aby zakończyć dochodzenie w obowiązkowych terminach, zgodnie z pkt 7 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja nie będzie przyjmować uwag od zainteresowanych stron po terminie zgłaszania uwag na temat ostatecznego ujawnienia. W związku z tym Komisja nie mogła uwzględnić uwag rządu Indii. Zauważyła jednak, że uwaga rządu Indii nie wnosi żadnych nowych elementów, których Komisja nie wzięła już pod uwagę podczas dochodzenia. Żadna ze stron nie wystąpiła z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające.

1.6. **Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania**

- (27) Jeden użytkownik, tj. Hydro Mat Benelux, i jeden producent eksportujący, tj. Tata Metaliks Limited, przedstawili uwagi dotyczące wszczęcia postępowania.
- (28) Komisja odnotowała, że uwagi Tata Metaliks Limited dotyczące wszczęcia postępowania przedstawiono 17 lutego 2022 r., ponad dziewięć miesięcy po upływie terminu wynoszącego 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu postępowania, jak wskazano w punkcie 5.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Komisja nie uwzględniła zatem tych uwag.
- (29) Komisja zauważyła, że pomimo przedstawienia uwag dotyczących wszczęcia postępowania przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux nie współpracowało w pełni w trakcie dochodzenia. W szczególności przedsiębiorstwo nie wypełniło kwestionariusza dla użytkowników, który można było wykorzystać do kontroli krzyżowej niektórych twierdzeń wymienionych poniżej, tj. na przykład cen sprzedaży producentów eksportujących lub dokumentów związanych z udzielaniem zamówień publicznych.
- (30) Po pierwsze, przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux twierdziło, że postępowanie należy zakończyć, gdyż wniosku nie złożono w terminie trzech miesięcy przed datą wygaśnięcia wymienioną w zawiadomieniu o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽¹³⁾.
- (31) Komisja wyjaśniła, że data złożenia wskazana w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie odpowiada dacie złożenia wniosku. Jak wynika z jawnej wersji wniosku o dokonanie przeglądu dostępnej w dokumentach niepoufnych od 17 marca 2021 r., do której dostęp miały wszystkie zainteresowane strony, wniosek został należycie złożony 18 grudnia 2020 r., czyli w terminie przewidzianym w art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (32) Po drugie, przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux twierdziło, że we wniosku nadmiernie wykorzystuje się poufność. W szczególności przemysł Unii zindeksował wszystkie wskaźniki dotyczące wyników gospodarczych. Strona odniosła się do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/1336 ⁽¹⁴⁾, w którym Komisja ujawniła dane mikroekonomiczne jednego producenta unijnego.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 210 z 24.6.2020, s. 28.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1), motywy 442 i 460–471.

- (33) Komisja zauważyła, że w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/1336 wszystkie wskaźniki mikroekonomiczne (ceny i wielkość sprzedaży, jednostkowe koszty produkcji, koszty pracy, stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, rentowność itp.) podano w przedziałach lub w postaci indeksów.
- (34) Komisja uznała ponadto, że wersja wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, która została dołączona do akt i udostępniona zainteresowanym stronom do wglądu, zawiera wszystkie istotne dowody oraz niepoufne streszczenia danych, które zostały objęte poufnym traktowaniem, w celu umożliwienia zainteresowanym stronom przedstawiania istotnych uwag i skorzystania z prawa do obrony w trakcie całego postępowania.
- (35) W tym kontekście Komisja przypomniała ponadto, że w art. 29 rozporządzenia podstawowego przewidziano ochronę informacji poufnych w okolicznościach, w których ujawnienie stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta lub miałyby znaczące negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której ta ostatnia otrzymała te informacje. Dlatego też powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (36) Po trzecie, przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux twierdziło, że pierwsza połowa 2020 r. nie odzwierciedla typowej sytuacji gospodarczej, i uznała, że nie jest to okres reprezentatywny dla dokonania perspektywicznej oceny skutków wygaśnięcia środków będących przedmiotem dyskusji. Przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux argumentowało, że negatywne wyniki przemysłu Unii w pierwszej połowie 2020 r. były spowodowane negatywnym wpływem gospodarczym COVID-19 oraz wzrostem kosztów surowców na rynkach światowych, którego nie można było przenieść na konsumentów niższego szczebla. Co więcej, strona twierdziła, że główne wskaźniki za lata 2017–2019 nie świadczą o słabości, ale raczej o dobrej kondycji przemysłu Unii, szczególnie gdy przeanalizuje się produkcję, moce produkcyjne, zapasy, inwestycje, ceny sprzedaży i rentowność.
- (37) Komisja przypomniała, że art. 18 rozporządzenia podstawowego wymaga, aby wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia zawierał wystarczające dowody, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie spowodowałoby kontynuację lub ponowne wystąpienie szkody. W niniejszej sprawie szczegółowa analiza szkody zawarta we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia zawierała dowody wskazujące na znaczną penetrację rynku Unii przez przywóz z Indii po cenach, które znacznie podcinają i zaniżają ceny przemysłu Unii. W związku z tym Komisja uznała, że wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia zawierał wystarczające dowody na kontynuację szkody i odrzuciła ten argument.
- (38) Po czwarte, przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux przeanalizowało lata 2017–2020 i argumentowało, że dostępne dane dotyczące przywozu nie przemawiają za prawdopodobieństwem ponownego wystąpienia szkody. Ponadto przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux twierdziło, że indyjskie ceny eksportowe, marginesy podcięcia cenowego i zaniżania cen obliczone przez wnioskodawcę były niewiarygodne, gdyż ceny eksportowe odzwierciedlały cenę transferową między powiązаныmi stronami, tj. indyjskimi producentami i ich powiązаныmi spółkami zależnymi. Co więcej, przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux twierdziło, że indyjscy producenci zwiększyli swoje moce produkcyjne, aby poradzić sobie z rosnącym krajowym rynkiem indyjskim oraz że główni indyjscy producenci eksportujący nie planowali rozszerzenia swoich mocy produkcyjnych.
- (39) Komisja uznała, że żaden z zarzutów nie podważa ustalenia, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie antysubsydyjnego dochodzenia przeglądownego. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia rzeczywiście zawierał wystarczające dowody na to, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych miał istotnie szkodliwy wpływ na stan przemysłu Unii. W szczególności wnioskodawcy przedstawili nie tylko obliczenia podcięcia cenowego na granicy Unii, ale także na poziomie dostawy do lokalu klienta, wykazujące podcięcie cenowe nie niższe niż 14,9 %. Szczegółowa analiza szkody zawarta we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia wykazała zwiększoną penetrację rynku Unii (zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym) przez przywóz z Indii po cenach, które znacznie podcinają ceny przemysłu Unii. Wydaje się, że miało to szkodliwy wpływ na przemysł Unii, czego dowodem jest na przykład spadek sprzedaży i udziału w rynku i pogorszenie się wyników finansowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (40) Jeśli chodzi o twierdzenie, że wzrost produkcji w Indiach zostanie ukierunkowany wyłącznie na rynek indyjski, przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux nie przedstawiło żadnych dowodów. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (41) Po piąte, przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux twierdziło, że ogólne kwestie dotyczące konkurencyjności nie powinny stanowić uzasadnienia dla ustalenia dotyczącego kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody. Przedsiębiorstwo Hydro Mat Benelux wymieniło różne kwestie, takie jak fakt, że konsumpcja rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego w Unii spadła od czasu kryzysu strefy euro wraz ze zmniejszeniem wydatków publicznych, co miało negatywny wpływ na konkurencyjność przemysłu unijnego, konkurencję ze strony rur z tworzyw sztucznych, trudności z przyciągnięciem pracowników, utrzymanie pozycji dominującej, presję na postępowania o udzielenie zamówienia wywierane przez tańszy przywóz z Chin.

- (42) Do twierdzenia tego odniesiono się w motywie 256 powyżej.
- (43) Po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że dane zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu, dotyczące danych przemysłu Unii i przywozu, obejmowały okres od lipca 2019 r. do czerwca 2020 r. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania określono jednak, że okres objęty dochodzeniem przeglądem trwał od stycznia 2020 r. do grudnia 2020 r. Zdaniem przedsiębiorstwa Tata Metaliks Limited wnioskodawcy powinni byli zaktualizować wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia na podstawie okresu objętego dochodzeniem przeglądem wskazanego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, a dane te powinny być zostać udostępnione stronom. Komisja, nie przekazując stronom zaktualizowanego wniosku o dokonanie przeglądu, naruszyła zdaniem tego przedsiębiorstwa art. 12.1.2 i art. 12.1.3 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienie SCM”).
- (44) Po pierwsze, powszechną praktyką Komisji jest opieranie ustaleń na najnowszych dostępnych danych. Dane te mogą niekoniecznie odpowiadać okresowi wskazanemu we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, ponieważ mogły nie być dostępne w momencie składania wniosku o dokonanie przeglądu. Porozumienie SCM nie zawiera żadnych przepisów zobowiązujących Komisję do oparcia swoich ustaleń na tym samym okresie, który został określony we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia. Po drugie, wszystkie strony miały możliwość wypowiedzenia się w trakcie dochodzenia na temat ustaleń i dowodów dotyczących okresu objętego dochodzeniem przeglądem wskazanego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W związku z tym Komisja uznała, że nie naruszyła żadnych praw procesowych ani porozumienia SCM, w związku z czym odrzuciła to twierdzenie.
- (45) Przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited odniosło się również do faktu, że Komisja odrzuciła jej uwagi dotyczące wszczęcia postępowania, ponieważ wpłynęły one po terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania (zob. motyw 28). W opinii tego przedsiębiorstwa termin ten miałby zastosowanie dopiero po otrzymaniu przez wnioskodawców poprawionych danych, które odnosiłyby się do okresu objętego dochodzeniem przeglądem, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited twierdziło również, że jest to „utrwalona zasada naturalnego wymiaru sprawiedliwości” oraz „utrwalone stanowisko prawne we wszystkich jurysdykcjach”, że wnioski dotyczące kwestii prawnych mogą być składane po upływie terminu.
- (46) Jak wyjaśniono w motywie 44, okres objęty dochodzeniem przeglądem dotyczył najbardziej aktualnego okresu, dla którego dostępne były dane, a okres ten nie zawsze odpowiada wstępnej ocenie wniosku o dokonanie przeglądu. Ponadto termin podany w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania odnosił się wyraźnie do daty publikacji zawiadomienia, a nie do jakiegokolwiek innej daty, np. przedłożenia przez stronę jakichkolwiek informacji. Termin określony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie wprowadza rozróżnienia na kwestie prawne i faktyczne i odnosi się w równym stopniu do obu tych kwestii. W związku z tym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (47) Produktem objętym postępowaniem jest ten sam produkt co w pierwotnym dochodzeniu, mianowicie rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego (zwanego także żelitem sferoidalnym) („rury i przewody rurowe z żeliwa sferoidalnego”), z wyłączeniem rur z żeliwa ciągliwego bez powłoki wewnętrznej lub zewnętrznej („rury niepowleczone”), pochodzące z Indii, obecnie objęte kodami CN ex 7303 00 10 (kod TARIC 7303 00 10 10) oraz ex 7303 00 90 (kod TARIC 7303 00 90 10) („produkt objęty postępowaniem”).
- (48) Rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego są stosowane do dostarczania wody pitnej, odprowadzania ścieków oraz nawadniania gruntów rolnych. Transport wody rurami i przewodami rurowymi z żeliwa ciągliwego może odbywać się przy wykorzystaniu ciśnienia lub prawa ciężenia. Rury i przewody rurowe mają szerokość od 60 mm do 2 000 mm i długość 5,5, 6,7 lub 8 metrów. Są one zazwyczaj pokryte od wewnątrz cementem lub innymi materiałami, a na zewnątrz powleczone cynkiem oraz pomalowane i owinięte taśmą. Głównymi użytkownikami końcowymi są przedsiębiorstwa użyteczności publicznej.

2.2. Produkt podobny

- (49) W toku pierwotnego dochodzenia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.

- (50) Produkty te uznano zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO UTRZYMYWANIA SIĘ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

- (51) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego i jak stwierdzono w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania.

3.1. Zmiany w przywozie po wprowadzeniu środków

- (52) W okresie objętym pierwotnym dochodzeniem ⁽¹⁵⁾ Indie dokonały wywozu do Unii [80 000–100 000] ton produktu objętego postępowaniem (na podstawie UE-27) ⁽¹⁶⁾. W latach 2016–2018, po wprowadzeniu ostatecznych środków antydumpingowych w marcu 2016 r., przywóz zmniejszył się i wahał się od 38 000 do 55 000 ton rocznie. W 2019 r. przywóz z Indii ponownie wzrósł do [64 000–75 000] ton.
- (53) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz produktu objętego postępowaniem zmniejszył się do [44 000–52 000] ton. Po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, w 2021 r., przywóz ponownie wzrósł do poziomu z 2019 r.
- (54) Ogólnie rzecz biorąc, przywóz produktu objętego postępowaniem z Indii utrzymywał się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na znaczącym poziomie i stanowił około [10–14] % rynku Unii, w porównaniu z [15–20] % udziału w rynku, jaki miał przywóz z Indii w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.

3.2. Podstawa, na jakiego dokonano ustaleń

- (55) Tylko jedno przedsiębiorstwo, Tata Metaliks Limited, współpracowało przy dochodzeniu (zob. sekcja 1.5). Przedsiębiorstwo korzystało z trzech programów wywozowych objętych środkami wyrównawczymi w dochodzeniu pierwotnym, głównie w odniesieniu do wywozu do państw trzecich. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przedsiębiorstwo sprzedało jednak większość swojej produkcji na rynku krajowym ⁽¹⁷⁾. Indyjscy producenci eksportujący, którzy prowadzili wywóz do Unii w znaczących ilościach, nie współpracowali. Dlatego też Komisja postanowiła nie ograniczać się do wykorzystania informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited w celu określenia poziomu subsydiowania producentów eksportujących rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego w Indiach i zamiast tego oprzeć się na dostępnym stanie faktycznym, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (56) W związku z powyższym Komisja wykorzystwała na potrzeby swojej analizy wszystkie dostępne jej fakty, a w szczególności:
- wniosek o dokonanie przeglądu w przypadku wygaśnięcia zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego,
 - ustalenia pierwotnego dochodzenia,
 - informacje przekazane przez rząd Indii,
 - informacje przekazane przez Tata Metaliks Limited,
 - ustalenia zawarte w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2022/433 ⁽¹⁸⁾.

3.3. Programy subsydiów zbadane w ramach prowadzonego dochodzenia

- (57) Komisja zbadała, czy doszło do kontynuacji subsydiowania, analizując, czy subsydia objęte środkami wyrównawczymi w pierwotnym dochodzeniu w dalszym ciągu przynoszą korzyści indyjskiemu przemysłowi rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego. W przypadku programów subsydiowania, które zostały zakończone, Komisja zbadała również, czy programy te zostały zastąpione innymi, podobnymi programami i czy powstały nowe programy.

⁽¹⁵⁾ 1 października 2013 r. do 30 września 2014 r.

⁽¹⁶⁾ Ze względu na poufność dane liczbowe w pierwotnym dochodzeniu zostały przedstawione w postaci przedziałów lub indeksów.

⁽¹⁷⁾ Ilości wywożone stanowiły w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym mniej niż 0,1 % obrotów produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/433 z dnia 15 marca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 88 z 16.3.2022, s. 24), motywy 190–205.

- (58) W świetle ustaleń zawartych w niniejszej sekcji, które potwierdzają istnienie kontynuacji subsydiowania w ramach subsydiów objętych środkami wyrównawczymi w pierwotnym dochodzeniu, Komisja uznała, że nie ma potrzeby wszczynania dochodzenia dotyczącego wszystkich pozostałych subsydiów, o których istnieniu przekonuje wnioskodawca. Po ustaleniu przez Komisję, że istnieją dowody wskazujące na kontynuowanie subsydiowania przekraczającego poziom *de minimis*, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, nie jest konieczne ustalenie dokładnej kwoty subsydiów w ramach przeglądu wygaśnięcia.
- (59) W pierwotnym dochodzeniu Komisja objęła środkami wyrównawczymi następujące programy:
- 1) Utracone lub niepobracone należne dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych:
 - programy zwolnień z ceł i umorzeń należności celnych
 - a) Program „Focus Product Scheme”, zastąpiony programem „Merchandise Exports from India Scheme” („MEIS”) w latach 2015–2020;
 - b) Program „Export Promotion of Capital Goods” („EPCGS”);
 - c) Program zwrotu ceł („DDS”)
 - 2) Dostarczanie towarów lub świadczenie usług za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia
 - Dostarczanie rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia
- 3.3.1. Program „Focus Product Scheme” („FPS”), zastąpiony programem „Merchandise Exports from India Scheme” w latach 2015–2020
- 3.3.1.1. Ustalenia pierwotnego dochodzenia
- (60) W pierwotnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że program „Focus Product Scheme” obowiązujący w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem przewidywał subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Program ten opierał się na planie polityki handlu zagranicznego (ang. „Foreign Trade Policy”, „FTP”) na lata 2009–2014.
- (61) Stopy subsydiowania ustalone w toku pierwotnego dochodzenia w odniesieniu do programu FPS wahały się od 3,11 % do 4,35 %.
- (62) Po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem program ten został jednak zakończony i zastąpiony nowym programem „Merchandise Exports from India Scheme” („MEIS”). Program MEIS zastąpił szereg istniejących wcześniej programów, w tym program FPS. W MEIS przewidziano warunki podobne do tych, które w programie FPS przewidywały nałożenie środków wyrównawczych w dochodzeniu wstępnym. W związku z tym w pierwotnym dochodzeniu Komisja uznała, że ustalenia dotyczące FPS mają również zastosowanie do MEIS.
- 3.3.1.2. Kontynuacja programu subsydiowania
- (63) Program MEIS był nadal realizowany w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Istnienie programu zostało również potwierdzone przez rząd Indii w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jak również przez współpracujących producentów eksportujących przedsiębiorstwa Tata Metaliks Limited, którzy również korzystali z programu.
- a) **Podstawa prawna**
- (64) Program MEIS jest oparty na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwoj i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach FTP, które ministerstwo handlu z reguły wydaje co pięć lat i regularnie aktualizuje.
- (65) Program MEIS opisano w pięcioletnim planie polityki handlu zagranicznego na lata 2015–2020 („FTP 2015–2020”). Procedury regulujące FTP 2015–2020 opisano w sposób bardziej szczegółowy w „Handbook of Procedures, 2015–2020” [Podręcznik procedur, 2015–2020] („HOP 2015–2020”).
- (66) Szczegółowy opis programu MEIS zawarto w rozdziale 3 FTP 2015–2020 oraz w rozdziale 3 HOP 2015–2020.

b) Kwalifikowalność

- (67) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Zastosowanie w praktyce

- (68) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą uzyskać korzyści w ramach programu MEIS, wywożąc określone produkty do określonych państw należących do następujących kategorii: grupa A („rynkı tradycyjne”, w tym wszystkie państwa członkowskie Unii), grupa B („rynkı wschodzące i docelowe”) i grupa C („inne rynki”). Państwa zaklasyfikowane do poszczególnych grup oraz wykaz produktów ze wskazaniem stawki zwrotu wymieniono w dodatku 3B do zaktualizowanego HOP.
- (69) Korzyść przyjmuje formę kredytu celnego w wysokości odpowiadającej odsetkowi wartości FOB wywozu. Stawka MEIS w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wynosiła 3 %.
- (70) Zgodnie z pkt 3.06 FTP 2015–20 niektóre rodzaje wywozu są wyłączone z programu, na przykład wywóz towarów przywiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, eksport usług oraz obroty z wywozu podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych.
- (71) Kredyty celne w ramach programu MEIS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 18 miesięcy od daty przyznania, natomiast świadectwa dotyczące kredytu celnego wydane w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie są ważne przez okres 24 miesięcy od daty wydania zgodnie z pkt 3.13 zaktualizowanego HOP 2015-2020.
- (72) Można je wykorzystać do celów: (i) opłacenia cła z tytułu przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych; (ii) opłacenia akcyzy od zamówienia krajowego na środki produkcji lub towary, w tym dobra kapitałowe, oraz płatności; (iii) opłacenia podatku od usług w odniesieniu do zamówień na usługi. Świadectwa można również sprzedawać na rynku.
- (73) Wniosek o przyznanie korzyści w ramach programu MEIS należy wypełnić w internecie na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Zagranicznego. Do wniosku składanego przez internet należy dołączyć odpowiednią dokumentację (dokumenty przewozowe, zaświadczenie banku o uzyskaniu wpływów i list załadunkowy). Właściwy organ lokalny rządu Indii przyznaje kredyt celny po weryfikacji tych dokumentów. Jeśli eksporter dostarczy odpowiednią dokumentację, organ lokalny nie może już decydować o przyznaniu kredytów celnych.

d) Wkład finansowy i korzyść

- (74) Zgodnie z art. 3 pkt 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że korzyść przyznawana jest odbiorcy w chwili przeprowadzenia transakcji wywozowej w ramach tego systemu. Obecnie rząd Indii wystawia kredyt celny, który jest księgowany przez producenta eksportującego jako niespłacony dług, który może zostać w każdej chwili skompensowany przez producenta eksportującego. Stanowi to wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy, rząd Indii nie może już swobodnie decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego Komisja uznała za właściwe dokonanie wyceny korzyści w ramach programu MEIS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

e) Szczegółność

- (75) Program MEIS jest prawnie uzależniony od wyników wywozu i dlatego uznaje się go za szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

f) Wnioski dotyczące programu MEIS

- (76) Komisja stwierdziła, że w ramach programu MEIS zapewniano subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach programu MEIS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako kompensowanie należności celnych przywózowych płaconych od dóbr kapitałowych, tym samym zmniejszając dochody rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach programu MEIS przyznaje korzyść eksporterowi, który nie jest zobowiązany do płacenia tych należności celnych przywózowych. Dla przedsiębiorstwa sprzedającego na rynku świadectwa MEIS program przewiduje bezpośrednie wsparcie finansowe.

- (77) Komisja zwróciła uwagę, że program MEIS wygaśł po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym z dniem 1 stycznia 2021 r. Do końca 2021 r. przedsiębiorstwa mogą nadal ubiegać się w ramach programu MEIS o świadectwa w odniesieniu do transakcji wywozowych przeprowadzonych w 2020 r. Przedsiębiorstwa mogą ponadto nadal, do dnia 15 września 2023 r., korzystać ze świadectwa uzyskanego w 2021 r. w ramach programu MEIS w celu równoważenia należności celnych przywozowych. Korzyści w ramach tego programu uzyskano zatem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i będą one kontynuowane nawet po wprowadzeniu środków.
- (78) Komisja zauważyła ponadto, że w sierpniu 2021 r. rząd Indii opublikował wytyczne dotyczące nowego programu „Remission of Duties and Taxes on Exported Products Scheme” („RoDTEP”), który zastępuje program MEIS. Program RoDTEP ma być mechanizmem zwrotu podatków/cel/opłat na szczeblu centralnym, stanowym i lokalnym, które nie są obecnie refundowane w ramach żadnego innego mechanizmu, a które zostały poniesione w procesie wytwarzania i dystrybucji wywożonych produktów ⁽¹⁹⁾. Rząd Indii ogłosił stawki zwrotu dla poszczególnych sektorów. Stawki te mogą ulec zmianie w dowolnym momencie. Chociaż stawki dla przemysłu żelaznego i produktu objętego postępowaniem nie zostały ogłoszone w czasie dochodzenia, sektor ten wnioskował o włączenie do programu, co potwierdził również współpracujący producent, Tata Metaliks Limited, a stawka dla tego przemysłu była nadal przedmiotem dyskusji ⁽²⁰⁾.

3.3.1.3. Wniosek

- (79) Biorąc pod uwagę, że sytuacja prawna nie uległa zasadniczej zmianie, Komisja uznała, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym program MEIS nadal przynosił korzyści przemysłowi rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego. Komisja dokonała tych samych ustaleń w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2022/433.
- (80) Ze względu na brak współpracy nie było możliwe obliczenie dokładnego poziomu subsydiowania tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W tym celu Komisja oparła się na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Stopa subsydiowania w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem w odniesieniu do programu FPS objętego środkami wyrównawczymi w dochodzeniu pierwotnym i zastąpionego przez program MEIS (co do którego ustalono, że przynosi podobne korzyści) wynosiła od 3,11 % do 4,35 % (zob. motyw 61).
- (81) Ponieważ stawka w ramach programu MEIS wynosiła 3 % FOB w porównaniu z 5 % FOB w ramach programu FPS w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, korzyści uzyskane przez przemysł rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego w ramach programu MEIS zmniejszyły się odpowiednio w ODP. W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2022/433 korzyści dla producentów stali nierdzewnej walcowanej na zimno wyniosły 1,87 % i 1,92 % przy stawce w ramach programu MEIS wynoszącej 2 %. Komisja uznała, że korzyści dla producentów rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego w ramach programu MEIS wyniosłyby nieco poniżej 3 %, a zatem nie byłyby nieistotne.
- (82) Po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że program MEIS przewidywał zwrot: a) podatków pośrednich związanych z produkcją i dystrybucją produktów przeznaczonych na wywóz oraz b) skumulowanych podatków pośrednich od środków produkcji wykorzystywanych do produkcji wywożonych produktów. Przedsiębiorstwo to argumentowało, że zgodnie z porozumieniem SCM zwrot tych kategorii podatków nie podlega środkom wyrównawczym. Stwierdziło również, że nawet gdyby uznano, że program MEIS stanowi podstawę środków wyrównawczych, program ten został zakończony 31 grudnia 2020 r.
- (83) Komisja odrzuciła te argumenty. Jak wyjaśniono w motywach 60–81, przedsiębiorstwa w Indiach otrzymują zwrot ustalonego odsetka wartości FOB wywozu w postaci świadectwa celnego. Warunki programu nie nakładają obowiązku, aby wartość świadectwa celnego odpowiadała kwocie podatków zapłaconych przez przedsiębiorstwa ani też aby kwoty te były weryfikowane. Jeśli chodzi o prawdopodobieństwo kontynuacji programu subsydiowania, jak wspomniano w motywie 77, przedsiębiorstwa mogą nadal, do dnia 15 września 2023 r., korzystać ze świadectwa uzyskanego w 2021 r. w ramach programu MEIS w celu równoważenia należności celnych przywozowych. Dlatego też korzyści wynikające z tego programu będą kontynuowane długo po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.
- (84) Przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited twierdziło również, że program RoDTEP nie zapewniał korzyści w momencie jego przedłożenia (31 marca 2022 r.), a zatem Komisja nie może uznać faktu, że korzyść była omawiana jako prawdopodobne (przyszłe) subsydiowanie produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁹⁾ Wytyczne dotyczące programu RoDTEP: https://fieo.org/uploads/files/file/Notification%20No_%2019%20English.pdf oraz <https://commerce.gov.in/press-releases/centre-notifies-rodtep-scheme-guidelines-and-rates/>

⁽²⁰⁾ <https://www.livemint.com/industry/govt-should-include-iron-and-steel-in-rodtep-to-make-exports-competitive-eepc-11640938763351.html>.

- (85) W odniesieniu do programu RoDTEP Komisja zauważyła, że samo przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło podczas zdalnej kontroli krzyżowej, że należy wynegocjować nową stawkę dla przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego. Fakt, że stawka ta nie została ustalona w momencie przedłożenia programu RoDTEP, nie podważał dużego prawdopodobieństwa, że nowa stawka zostanie ustalona, a subsydiowanie w ramach nowego programu będzie kontynuowane po 2023 r. Dlatego też Komisja odrzuciła ten argument.

3.3.2. Program „Export Promotion of Capital Goods”

3.3.2.1. Ustalenia pierwotnego dochodzenia

- (86) W pierwotnym dochodzeniu Komisja ustaliła, że program „Export Promotion of Capital Goods” („EPCGS”) zapewniał subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych oraz stanowił wkład finansowy rządu Indii. Program ten miał nadal zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

a) **Podstawa prawna**

- (87) Szczegółowy opis programu EPCGS zawarto w rozdziale 5 FTP 2015–2020 oraz w rozdziale 5 HOP 2015–2020.

b) **Kwalifikowalność**

- (88) Do korzystania z tego środka kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) **Zastosowanie w praktyce**

- (89) Pod warunkiem spełnienia zobowiązania wywozowego przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu rząd Indii wystawia zezwolenie w ramach programu EPCGS po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty. W programie przewidziano obniżoną stawkę cła importowego, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby zobowiązanie wywozowe zostało spełnione, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania w danym okresie określonej ilości towarów uznanych za wywóz. Zgodnie z FTP 2015-2020 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach EPCGS ze stawką celną 0 %. Zobowiązanie wywozowe, które stanowi sześciokrotność kwoty zaoszczędzonego cła, musi zostać spełnione w ciągu maksymalnie sześciu lat.

- (90) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również wystąpić o uzyskanie korzyści z tytułu kategorii uznanych za wywóz w związku z dostarczeniem dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia w ramach programu EPCGS.

d) **Wnioski dotyczące programu EPCGS**

- (91) W ramach programu EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja cła stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza wpływy rządu Indii z cła, które byłoby w przeciwnym razie należne. Dodatkowo obniżenie cła przynosi korzyść eksporterowi, gdyż kwoty cła zaoszczędzone na przywozie poprawiają płynność przedsiębiorstwa.

- (92) Ponadto program EPCGS jest prawnie uwarunkowany wynikami wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (93) Programu EPCGS nie można zatem uznać za dopuszczalny system zwrotu cła czy systemu substytucji cła zwrotnych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów, jak określono w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów.

- (94) W ramach pierwotnego dochodzenia kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconych należności celnych od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonych na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr inwestycyjnych w branży objętej postępowaniem. Tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do OD, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem jest właściwa dla tego celu. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego opłaty poniesione przez przedsiębiorstwa w celu uzyskania subsydium odliczono od całkowitej kwoty subsydium w przypadku zażądania takiego odliczenia.
- (95) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona do właściwej kwoty obrotów z wywozu uzyskanych w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy transportowanych ilości.
- (96) Stopa subsydiowania ustalona w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem w odniesieniu do tego programu wahała się od 0,03 % do 0,38 %.

3.3.2.2. Kontynuacja programu subsydiowania

- (97) We wniosku o dokonanie przeglądu i w odpowiednich załącznikach wnioskodawca przedstawił dowody na to, że producenci rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego w Indiach nadal czerpią korzyści z tego programu. Istnienie programu zostało również potwierdzone przez rząd Indii w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited korzystało z programu w celu przywozu dóbr kapitałowych wykorzystywanych w produkcji produktu objętego postępowaniem. Korzyści wynikające z programu można przypisać produktowi objętemu postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (98) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że istnieją wystarczające dowody na to, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym producenci eksportujący w dalszym ciągu korzystali z subsydiów w ramach programu EPCGS.
- (99) Ze względu na brak współpracy nie było możliwe obliczenie dokładnego poziomu subsydiowania tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W tym celu Komisja oparła się na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Stopa subsydiowania ustalona w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem w odniesieniu do tego programu wahała się od 0,03 % do 0,38 % (zob. motyw 96).
- (100) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że poziom subsydiowania przyznany w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie był nieznaczny, a w każdym razie nie był niższy od poziomu ustalonego w pierwotnym dochodzeniu.
- (101) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited argumentowało, że program EPCGS stanowił dozwolone subsydium, ponieważ przewidywał zwolnienie z podatków wywożonych produktów, gdy były one przeznaczone do konsumpcji krajowej, a zatem nie mogły stanowić podstawy do stosowania środków wyrównawczych.
- (102) Jak przypomniano w motywie 93, dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów, jak określono w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów. Dlatego też Komisja odrzuciła ten argument.

3.3.3. Program ceł zwrotnych

3.3.3.1. Ustalenia pierwotnego dochodzenia

- (103) W pierwotnym dochodzeniu Komisja ustaliła, że producenci eksportujący produkt objęty postępowaniem korzystali z systemu zwrotu ceł przywózowych przewidującego zwrot pewnego odsetka wartości FOB wywozu („stawka DDS”). Stawka DDS dla produktu objętego postępowaniem w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem wyniosła 1,9 % wartości FOB. Program DDS miał nadal zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

a) Podstawa prawna

- (104) Podstawą prawną mającą zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym były zasady zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 1995 r. („zasady DDS” z 1995 r.), z późniejszymi zmianami 2006 r., które zostały następnie zastąpione zasadami zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 2017 r. („zasady z 2017 r.”), które weszły w życie w dniu 1 października 2017 r. Metodę obliczania tego systemu zwrotu ceł przywózowych określa zasada 3 ust. 2 zawarty w zbiorze zasad DDS z 1995 r. Zasada 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) wspomnianych zasad DDS reguluje kwestię deklaracji, którą producenci eksportujący muszą złożyć w celu skorzystania z programu. Zasady te są identyczne w zasadach DDS z 2017 r. i odpowiadają, odpowiednio, zasadzie 3 ust. 2 i zasadzie 13 ust. 1 lit. a) ppkt (ii).
- (105) Ponadto okólnik nr 24/2001 zawiera szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu wdrożenia zasady 3 ust. 2 oraz deklarację, które eksporterzy muszą złożyć na podstawie zasady 12 ust. 1 lit. a) pkt (ii).
- (106) Przepis 4 zbioru zasad DDS z 1995 r. stanowi, że rząd centralny może dokonać korekty kwoty lub stawek określonych na podstawie zasady 3. Rząd Indii wprowadził szereg zmian; ostatnie zmiany, którymi wprowadzono korekty stawek, opublikowano w formie zawiadomień nr 95/2018 – CUSTOMS (N.T.) oraz nr 07/2020 – CUSTOMS.
- (107) Stawka DDS dla produktu objętego postępowaniem w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem wyniosła 1,9 % wartości FOB.

b) Kwalifikowalność

- (108) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Zastosowanie w praktyce

- (109) W ramach tego programu każde przedsiębiorstwo dokonujące wywozu produktów kwalifikowalnych jest uprawnione do otrzymania kwoty odpowiadającej określonej wartości procentowej deklarowanej wartości FOB wywozonego produktu. W zasadzie 3 ust. 2 zbioru przepisów dotyczących zwrotu ceł i podatku akcyzowego określono, w jaki sposób oblicza się kwotę subsydium. Podstawę kwoty podlegającej zwrotowi stanowią uśrednione dla całej branży wartości odpowiednich ceł zapłaconych za przywożone surowce oraz średniego wskaźnika konsumpcji w przemyśle; rząd Indii zebrał przedmiotowe dane od producentów kwalifikujących się produktów przeznaczonych na wywóz, których uważa za reprezentatywnych dla branży (tzw. „stawka ogólnoprzemysłowa”). Rząd Indii określa następnie kwotę do zwrotu jako odsetek średniej wartości wywozu kwalifikujących się wywożonych produktów.
- (110) Rząd Indii wykorzystuje ten odsetek do obliczania kwoty zwrotu cła, do otrzymania której uprawnieni są wszyscy kwalifikujący się eksporterzy. Stawka w przypadku tego programu jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu.
- (111) Według rządu Indii zwrot ceł można również ustalić na podstawie rzeczywistej incydencji ceł w przypadku produktów, które nie kwalifikują się do zastosowania „stawki ogólnoprzemysłowej”, lub w przypadku przedsiębiorstw, które stwierdzą, że „stawka ogólnoprzemysłowa” powoduje zwrot mniej niż 80 % rzeczywistej incydencji ceł/incydencji podatkowej.
- (112) Aby kwalifikować się do odniesienia korzyści z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. Po wprowadzeniu danych o przesyłce do serwera celnego następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po wysyłce i po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo informacji wywozowej (ang. Export General Manifest – EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze płatności bezpośredniej na rachunek bankowy eksportera albo polecenia zapłaty.
- (113) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (BRC). Dokument ten można dostarczyć po wypłaceniu kwoty zwrotu. Rząd Indii odzyska jednak wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów w podanym terminie.
- (114) Kwota zwrotu może być wykorzystana na dowolny cel i zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kwota może być księgowana w ujęciu memoriałowym jako dochód na kontach handlowych po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego.

d) Wnioski dotyczące DDS

- (115) W pierwotnym dochodzeniu Komisja ustaliła, że w ramach DDS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Tzw. kwota zwrotu ceł stanowi wkład finansowy rządu Indii ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych. Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych środków. Ponadto kwota zwrotu ceł stanowi korzyść na rzecz eksportera, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (116) Stawka zwrotu ceł za wywóz jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. Mimo że subsydiom określa się jako zwrot ceł, system nie posiada jednak wszystkich cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł przywózowych czy systemu substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on też przepisom określonym w części I załącznika I do rozporządzenia podstawowego oraz w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i załączniku III (definicja i przepisy dotyczące zwrotu ceł za składniki zastępcze) do tego rozporządzenia. Płatności w gotówce na rzecz eksportera niekoniecznie są związane z rzeczywistymi płatnościami należności celnych za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego skompensowaniu ceł przywózowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura mające na celu potwierdzenie, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów i w jakiej ilości. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych materiałach do produkcji, mimo że badanie takie powinno się przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego oraz część II pkt 3 załącznika III do tego rozporządzenia).
- (117) Płatność ze strony rządu Indii po dokonaniu wywozu przez eksporterów jest uwarunkowana wynikami wywozu, a zatem program ten uważa się za szczególnie i podlegający środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (118) W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że DDS stanowi podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczanie kwoty subsydiów

- (119) Zgodnie z art. 3 pkt 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła w trakcie pierwotnego dochodzenia kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w kategoriach świadczenia przyznanego odbiorcy (tj. kwotę otrzymaną z tytułu zwrotu ceł), których istnienie stwierdzono w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. W tym względzie Komisja ustaliła, że korzyść przyznawana jest odbiorcy w chwili przeprowadzenia transakcji wywozowej w ramach tego systemu. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty kwoty zwrotu, która stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Z chwilą wystawienia przez organy celne wywozowego dokumentu przewozowego określającego m.in. kwotę zwrotu przyznawaną w odniesieniu do danej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już decydować według własnego uznania o przyznaniu subsydium.
- (120) Z uwagi na brak współpracy ze strony głównych producentów eksportujących, jak wspomniano w motywie 55, Komisja nie była w stanie sprawdzić, czy rzeczywiście uiszczają oni należności celne przywózowe za surowce używane do produkcji produktu objętego postępowaniem. Gdyby wniosek ten został złożony i potwierdzony pomimo braku systemu lub procedury potwierdzających, które środki produkcji są zużywane do wytworzenia wywożonych produktów i w jakiej ilości, Komisja przeprowadziłaby weryfikację uiszczonych należności celnych do celów obliczenia poziomu nadmiernego umorzenia zgodnie z pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego.
- (121) W świetle powyższego Komisja uznała za właściwe dokonanie oceny korzyści płynących z DDS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje eksportowe dokonane w ramach tego programu w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.
- (122) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja podzieliła wspomniane kwoty subsydium na łączną wartość obrotów przedsiębiorstwa w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem jako odpowiedni mianownik, gdyż subsydiom jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było udzielane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (123) Stopy subsydiowania ustalone w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem w odniesieniu do tego programu wahały się od 1,37 % do 1,66 %.

3.3.3.2. Kontynuacja programu subsydiowania

- (124) We wniosku o dokonanie przeglądu i w odpowiednich załącznikach wnioskodawca przedstawił dowody na to, że przemysł rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego nadal czerpał korzyści z DDS w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ponadto rząd Indii potwierdził kontynuację programu DDS w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto współpracujący producent, Tata Metaliks Limited, również korzystał z programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, głównie w zakresie wywozu do państw trzecich.
- (125) W swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu zarówno przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited, jak i rząd Indii stwierdziły, że program DDS nie był subsydiem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych. Rząd Indii argumentował także, że aby zwrot podatków pośrednich lub opłat przywozowych stanowił subsydiem, musi być wyższy od kwoty takich podatków lub opłat rzeczywiście nałożonych na środki produkcji wykorzystywane do produkcji wywożonego produktu. Nawet w takich przypadkach, w opinii rządu Indii, wyrównaniu podlegałyby jedynie nadwyżka zwrotu. Na poparcie tego twierdzenia rząd Indii powołał się na sprawozdanie panelu „European Union – Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalate from Pakistan” [Unia Europejska – Środki wyrównawcze nakładane na niektóre politereftalany etylenu pochodzące z Pakistanu], WT/DS486/R.
- (126) Rząd Indii stwierdził, że kwalifikowalność w ramach programu nie jest uzależniona od wyników wywozu ani ograniczona do jakiegokolwiek sektora, gałęzi przemysłu lub regionu. W jego opinii zwrot neutralizuje zapłacone cło i podatek akcyzowy obliczone na podstawie średnich ilości odpowiednich środków produkcji (przywożonych i krajowych), które uznaje się za zwyczajowo używane do produkcji klasy wywożonych towarów. Zróżnicowany sposób zaopatrywania się w środki produkcji przez poszczególnych eksporterów jest uwzględniony i wyrównany w średnich. W związku z tym rząd Indii uznał, że program DDS jest ulgą podatkową/celną, a nie subsydiem.
- (127) Jak wyszczególniono w motywach 115–118, w pierwotnym dochodzeniu Komisja uznała, że program DDS nie ma wszystkich cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł przywozowych lub systemu substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Wbrew stwierdzeniu rządu Indii korzyści otrzymane przez przedsiębiorstwa w ramach programów DDS i MEIS nie mają żadnego bezpośredniego związku z należnymi cłami z tytułu przywozu surowców wykorzystywanych przez przedsiębiorstwo w wywożonych produktach. Przedsiębiorstwo eksportujące otrzymuje płatności gotówkowe, które są powiązane wyłącznie z wartością FOB jego wywozu. Przedsiębiorstwa nie są zobowiązane do przywozu jakichkolwiek surowców.
- (128) Dlatego też, ponieważ mechanizm programu nie przewiduje indywidualnej oceny przez przedsiębiorstwo, jakie podatki/opłaty są płacone za zużyte środki do produkcji, Komisja nie może uznać całej kwoty zwrotu ceł zapłaconych w ramach programu DDS za zwykłą rekompensatę z tytułu ceł/opłat zapłaconych przez przedsiębiorstwa za surowce zużyte do produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto z uwagi na brak współpracy ze strony głównych producentów eksportujących Komisja nie była w stanie zweryfikować konkretnych powiązań między korzyściami w ramach programu DDS a ewentualnymi cłami płaconymi od przywozu surowców wykorzystywanych do produkcji produktu objętego postępowaniem.
- (129) W związku z tym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym program DDS nadal zapewniał korzyści producentom eksportującym rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego w Indiach. Ponadto wobec braku współpracy ze strony producenta eksportującego posiadającego reprezentatywną wielkość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, na podstawie których mogła obliczyć kwotę subsydium przyznanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W związku z dokonaniem w ramach prowadzonego przeglądu wygaśnięcia ustalenia dotyczącego kontynuacji subsydiowania Komisja uznała, że obliczanie tych kwot nie jest konieczne. Ponadto mimo że od okresu objętego pierwotnym dochodzeniem stawka zwrotu ceł od produktu objętego postępowaniem nieznacznie się zmniejszyła (z 1,9 % do 1,8 %, a następnie do 1,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym), zasady programu DDS pozostały niezmienione. Nawet jeżeli zmniejszenie (o 16 %) stawki DDS przełożyło się na proporcjonalne zmniejszenie poziomów subsydiowania w porównaniu z poziomami ustalonymi w pierwotnym dochodzeniu (z 1,37 % do 1,66 %), Komisja uznała, że taki poziom subsydiowania w ramach programu DDS nadal nie jest bez znaczenia.
- (130) W związku z tym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym program DDS nadal zapewniał korzyści producentom rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego.
- (131) Po ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited argumentowało, że istnieje odpowiednie powiązanie między stawkami ceł zwrotnych a cłami zapłaconymi od materiałów zużytych do produkcji produktu objętego postępowaniem. Przedsiębiorstwo to stwierdziło w szczególności, że aby otrzymać zwrot ceł, eksporterzy muszą przedłożyć dokument przewozowy, w którym zawarto wniosek o zwrot ceł mających zastosowanie do danego produktu. Dopiero po weryfikacji indyjskiej służby celne wystawiają dokument przewozowy, w którym podana jest kwota cła zwrotnego. Dlatego też, w opinii Komisji, zwrot ceł nie stanowił nadmiernego umorzenia.

- (132) Jak już wyjaśniono szczegółowo w motywie 109, Komisja uznała, że wniosek o zwrot ceł dotyczy ustalonego odsetka kwoty do zwrotu. Komisja zauważyła, że taka kwota niekoniecznie odpowiada kwocie ceł, jakie przedsiębiorstwo zapłaciłoby za środki produkcji wykorzystywane do produkcji. Ponadto, jak wspomniano w motywie 128, brak współpracy ze strony głównych producentów eksportujących uniemożliwił Komisji sprawdzenie, czy rzeczywiście uiszczają oni należności celne przywózowe za surowce używane do produkcji produktu objętego postępowaniem. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

3.3.4. Dostarczanie rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.3.4.1. Ustalenia pierwotnego dochodzenia

- (133) W toku pierwotnego dochodzenia Komisja uznała, że za pomocą szeregu środków rząd Indii powierzył przedsiębiorstwom wydobywającym rudę żelaza dostarczanie rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Takie zapewnianie towarów stanowiło korzyść finansową dla odbiorców i uznano je za szczególne, a więc podlegało wyrównaniu ⁽²¹⁾.
- (134) Po pierwsze, od marca 2007 r. rząd Indii nałożył podatki wywozowe na rudę żelaza, początkowo w wysokości 300 INR za tonę (co odpowiada wartości procentowej pomiędzy 12 % a 15 %). W marcu 2011 r. stawka ta została podwyższona do 20 %, a w grudniu 2011 r. do 30 %. Takie ograniczenie eksportu poprzez podatki wywozowe miało na celu ochronę i promocję przemysłu niższego szczebla poprzez zapewnienie krajowemu przemysłowi niższego szczebla tanich surowców i środków produkcji.
- (135) Po drugie, w maju 2008 r. Ministerstwo Kolei wprowadziło politykę „Dual-Freight Policy” („DFP”), czyli rozróżnienie na fracht za transport rudy żelaza na potrzeby krajowe i wywozowe. Biorąc pod uwagę, że fracht w przypadku przewozów kolejowych stanowi bardzo istotną część całkowitego kosztu rudy żelaza, koszt transportu rudy żelaza na potrzeby konsumpcji krajowej był trzy razy niższy od kosztu transportu rudy żelaza przeznaczonej na wywóz.
- (136) Te dwa środki, mające na celu zniechęcenie do wywozu rudy żelaza, a tym samym stanowiące system „ukierunkowanych ograniczeń wywozowych”, zasadniczo zostały wprowadzone w latach 2007/2008, a następnie rozszerzone w marcu i grudniu 2011 r. poprzez podwyższenie stawki podatku wywozowego od rudy żelaza.
- (137) W celu ustalenia, czy pierwszy element został spełniony, tj. czy doszło do powierzenia lub wydania nakazu przez rząd Indii przedsiębiorstwom wydobywającym rudę żelaza, Komisja przeanalizowała, czy wsparcie rządu Indii dla przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (w szczególności poprzez stwierdzone zakłócenia cen rudy żelaza) było faktycznie „celem” polityki rządu (w przeciwieństwie do zwykłego „skutku ubocznego” wykonywania ogólnych uprawnień regulacyjnych). Komisja zauważyła, że szereg dokumentów potwierdza jej wniosek, iż rząd Indii wyraźnie dążył do wspierania przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego w ramach celu swojej polityki. W szczególności w sprawozdaniu Danga z 2005 r. wyraźnie określono cel polityczny, jakim było zapewnienie korzyści indyjskim producentom stali („zapewniony dostęp do rodzimych zasobów rudy żelaza z rabatem w stosunku do cen światowych”), a także wskazano, że tę przewagę należy zachować i wspierać. Komisja stwierdziła, że zgodnie z celami polityki określonymi w tym sprawozdaniu rząd Indii podjął pewne kroki w celu wsparcia przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego.
- (138) Różne oficjalne dokumenty wskazują na związek między celami polityki wspierania przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego a odpowiednimi krokami podjętymi z powodzeniem przez rząd Indii w celu osiągnięcia tych celów, w szczególności sprawozdanie grupy roboczej ds. przemysłu stalowego w ramach 12. planu pięcioletniego, wydane w listopadzie 2011 r.
- (139) Komisja stwierdziła zatem, że poprzez nałożenie takich ukierunkowanych ograniczeń wywozu (w szczególności poprzez podatki wywozowe i politykę zakładającą dwie stawki frachtu) rząd Indii postawił indyjskie przedsiębiorstwa wydobywające rudę żelaza w sytuacji ekonomicznie nieracjonalnej, co skłoniło je do sprzedaży swoich towarów po cenie niższej niż ta, którą mogłyby uzyskać w przypadku braku takiej polityki. W istocie kroki podjęte przez rząd Indii ograniczyły swobodę działania przedsiębiorstw wydobywających rudę żelaza, ograniczając w praktyce ich decyzje gospodarcze dotyczące tego, gdzie sprzedawać swój produkt i po jakiej cenie, a tym samym skłaniając je do dostarczania rudy żelaza na rynek krajowy za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie pierwotne, motywy 131–278.

- (140) Komisja ustaliła również, że rząd Indii „oczekiwał” od przedsiębiorstw wydobywających rudę żelaza, że nie zmniejszą one drastycznie produkcji krajowej (biorąc pod uwagę obowiązujące środki ograniczające wywóz), lecz utrzymają stabilne dostawy krajowej rudy żelaza. Komisja zauważyła, że faktycznie łatwo było przewidzieć *ex ante*, że przedsiębiorstwa wydobywające rudę żelaza nie zakłócą znacznych inwestycji początkowych i nie obniżą wysokich kosztów stałych poprzez obniżenie produkcji tylko po to, aby uniknąć nadwyżki podaży i związanej z nią presji na obniżenie cen krajowych w wyniku środków wprowadzonych przez rząd Indii. Innymi słowy, stosując docelowe ograniczenia wywozu, rząd Indii wiedział, w jaki sposób producenci rudy żelaza zareagują na te środki i jakie będą ich konsekwencje. Ze względu na swoją działalność gospodarczą i strukturę kosztów producenci ci mogą wprawdzie nieco obniżyć produkcję krajową w odpowiedzi na ograniczenie eksportu, ale nie zaprzestaną jej lub nie dostosują do bardzo niskiego poziomu, a dane rzeczywiście wykazały takie zamierzone skutki. W latach 2012–2013 sprzedaż eksportowa zmniejszyła się o ponad 60 % w porównaniu z latami 2011–2012 i nadal znacząco spadała, osiągając w latach 2014–2015 spadek o 84 % w porównaniu z latami 2011–2012. Jednocześnie produkcja spadła o zaledwie 24 % w latach 2011–2012 i 2014–2015. W tym sensie Komisja stwierdziła, że rząd powierzył lub nakazał producentom środków produkcji dostarczanie towarów krajowym użytkownikom rudy żelaza, tj. producentom stali, w tym producentom rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego, za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Przedsiębiorstwa wydobywające rudę żelaza zostały obciążone odpowiedzialnością za stworzenie sztucznego, podzielonego i taniego rynku krajowego w Indiach i pod tym względem działały jako pełnomocnik rządu Indii w realizacji jego polityki dostarczania rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia dla przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego.
- (141) Ponadto Komisja znalazła również dowody wskazujące na to, że rząd Indii sam przyznał się do sukcesu swojej polityki ukierunkowanych ograniczeń wywozu, co pokazuje, że rezultat był zamierzony, a nie był jedynie efektem ubocznym środków regulacyjnych.
- (142) Podsumowując, Komisja stwierdziła, że rząd Indii powierzył przedsiębiorstwom górniczym realizację swojej polityki mającej na celu stworzenie podzielonego rynku krajowego i dostarczanie rudy żelaza krajowemu przemysłowi żelaznemu i stalowemu za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Podatek wywozowy i DFP nie były zwykłymi środkami mającymi na celu zwiększenie przychodów, ale wyraźnie stanowiły pozytywne działania podjęte przez rząd Indii w celu skłonienia przedsiębiorstw wydobywających rudę żelaza do osiągnięcia określonego celu polityki, jakim było wspieranie przemysłu żelaznego i stalowego, a w szczególności przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego.
- (143) Następnie Komisja oceniła drugi element, tj. czy przedsiębiorstwa wydobywające rudę żelaza w Indiach są „jednostkami prywatnymi”, którym rząd Indii powierzył wykonywanie funkcji w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego w sprawie ceł wyrównawczych. W tym względzie Komisja ustaliła, że dwaj indyjscy producenci eksportujący kupowali przeważającą większość rudy żelaza od przedsiębiorstw prywatnych, z wyjątkiem niewielkiej ilości rudy żelaza kupowanej od przedsiębiorstwa National Mineral Development Corporation („NMDC”), przedsiębiorstwa państwowego. Niezależnie od publicznego charakteru NMDC (i jego potencjalnej kwalifikacji jako „organu publicznego”) Komisja uznała wszystkich tych dostawców za „organy prywatne”, którym rząd Indii powierzył lub nakazał, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego w sprawie ceł wyrównawczych, dostarczanie rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.
- (144) Na kolejnym etapie Komisja sprawdziła trzeci element, tj. czy przedsiębiorstwa wydobywające rudę żelaza rzeczywiście realizowały wspomnianą wyżej politykę rządu, której celem było zapewnianie dostaw rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Pod tym względem Komisja zauważyła, że ukierunkowane ograniczenia wywozu osiągnęły więc cel wyznaczony przez rząd Indii, polegający na zniechęcaniu do wywozu i przeznaczaniu rudy żelaza dla krajowego przemysłu niższego szczebla po niższych cenach. Pomimo zmniejszenia produkcji rudy żelaza ze względu na zamknięcie niektórych kopalń z przyczyn środowiskowych rynek indyjski wykazywał stałą i nieracjonalną nadwyżkę mocy produkcyjnych w stosunku do sumy konsumpcji krajowej i wywozu pomniejszonej o przywóz. Doprowadziło to do nadmiernej podaży rudy żelaza na rynku krajowym, co potwierdził i do czego dążył rząd Indii, z uwagi na naturalny brak możliwości szybkiego dostosowania produkcji przez przedsiębiorstwa górnicze do ograniczeń wywozu.
- (145) Komisja przeanalizowała następnie wpływ nadwyżki podaży rudy żelaza spowodowanej ograniczeniami wywozu wprowadzonymi przez rząd Indii na cenę krajową rudy żelaza w Indiach. Przyjmując cenę importową rudy żelaza w Chinach (Chiny są największym importerskim rudy żelaza) oraz dostosowaną cenę FOB w Australii (aby usunąć koszty frachtu międzynarodowego) jako najbliższe możliwe przybliżenia niezakłóconej indyjskiej ceny krajowej, Komisja ustaliła, że interwencje rządu Indii w sprawie rudy żelaza (które doprowadziły do drastycznego ograniczenia wywozu rudy żelaza i do nadmiernej podaży w Indiach) miały również wpływ na krajowe ceny rudy żelaza. Po pierwsze, od 2008 r. ceny krajowe rudy żelaza w Indiach były stale niższe od cen międzynarodowych, a po drugie, podczas gdy ceny międzynarodowe wykazywały znaczny wzrost w latach 2008–2011, co odpowiada dwóm okresom, w których wprowadzono ograniczenia wywozu (2007/2008) i wzmocniono je (2011), tendencja krajowych cen rudy żelaza w Indiach była raczej niezmienna, jakby była oddzielona od sytuacji na świecie i nie podlegała jej. Dlatego, zdaniem Komisji, ukierunkowane ograniczenia wywozu wprowadzone przez rząd Indii osiągnęły swój cel z zakresu udostępnienia przemysłowi krajowemu rudy żelaza po niższych cenach poprzez utrzymanie indyjskiej ceny krajowej na stałym poziomie, mimo że na rynkach światowych ceny rudy żelaza znacząco wzrosły. Komisja

stwierdziła, że nie ma powodu, dla którego ceny indyjskie nie miałyby podążać za trendami cen międzynarodowych, gdyby nie system ukierunkowanych ograniczeń wywozu ustanowiony przez rząd Indii. Indyjscy producenci rudy żelaza skorzystaliby na sprzedaży z większym zyskiem po wyższych cenach międzynarodowych, gdyby nie docelowe ograniczenia wywozu. Zamiast tego nakłaniano ich do kontynuowania produkcji i dostarczania rudy żelaza na rynek lokalny po niższych cenach w celu realizacji celów polityki rządu Indii.

- (146) Ponadto Komisja zbadała dwa ostatnie elementy, tj. czy funkcja dostarczania rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia zostałaby normalnie powierzona rządowi Indii oraz czy taka praktyka, w żadnym konkretnym sensie, nie różniła się od praktyk normalnie stosowanych przez rząd Indii. Komisja stwierdziła, że dostarczanie indyjskiemu przemysłowi stalowemu rudy żelaza znajdującej się na ziemi indyjskiej jest funkcją, która zwykle spoczywa na rządzie Indii, ponieważ rząd Indii, sprawując swoją suwerenną władzę w zakresie zasobów naturalnych, decydował w drodze rozporządzeń, w jaki sposób dostarczać surowce znajdujące się na terytorium Indii. Jeśli chodzi o kryterium „praktyki nieróżniącej się pod żadnym względem”, Komisja zauważyła, że wymaga ono potwierdzenia, iż dostarczenie towarów przez podmioty prywatne, którym powierzono wykonywanie takiego zadania, nie różni się pod żadnym względem od sytuacji, w której rząd dostarczyłby te towary we własnym zakresie. W tym względzie Komisja stwierdziła, że nie ma żadnej realnej różnicy między bezpośrednią interwencją na rynku obejmującą dostarczanie rudy żelaza w ramach systemu stale zmieniających się cen rządowych a powierzeniem odpowiedzialności za dostarczanie rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia przedsiębiorstwom wydobywającym rudę żelaza.
- (147) Podsumowując, Komisja stwierdziła, że poprzez ukierunkowane ograniczenia wywozu rząd Indii nakłonił krajowe przedsiębiorstwa wydobywające rudę żelaza do sprzedaży rudy żelaza na rynku lokalnym i powierzył lub nakazał im dostarczanie tego surowca w Indiach za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Przedmiotowe środki przyniosły pożądany skutek, jakim było zakłócenie rynku krajowego rudy żelaza w Indiach i obniżenie cen do sztucznie niskiego poziomu z korzyścią dla przemysłu niższego szczebla. Zapewnianie rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia jest zazwyczaj funkcją rządu, a ta praktyka rządu nie różni się w rzeczywistości od praktyk zazwyczaj stosowanych przez rządy. Komisja stwierdziła zatem, że rząd Indii zapewnił pośredni wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iv) i (iii) rozporządzenia podstawowego w sprawie ceł wyrównawczych, zgodnie z interpretacją i stosowaniem wynikającym z odpowiednich standardów WTO na podstawie art. 1.1 lit. a) ppkt (iv) i (iii) porozumienia SCM.

3.3.4.2. Kontynuacja programu subsydiowania

- (148) Zarówno przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited, jak i rząd Indii stwierdziły, że jedno z dwóch docelowych ograniczeń wywozu zidentyfikowanych przez Komisję w pierwotnym dochodzeniu, DFP, zostało zniesione 10 maja 2016 r. Stwierdziły one także, że od tego czasu transport rudy żelaza zarówno na potrzeby konsumpcji krajowej, jak i na wywóz podlega tym samym warunkom i kosztom.
- (149) Komisja oceniła wszystkie dowody zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu i w odpowiednich załącznikach dotyczących kontynuacji środka, a także dowody zebrane w trakcie dochodzenia. Dochodzenie wykazało, że pomimo zaprzestania realizacji DFP w maju 2016 r., poprzez powierzenie zadań przedsiębiorstwom wydobywającym rudę żelaza, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Indii nadal dostarczał rudę żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia indyjskim producentom produktu objętego postępowaniem.
- (150) Po pierwsze, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nadal obowiązywał podatek wywozowy w wysokości 30 % od rudy żelaza wysokiej jakości. Rząd Indii potwierdził, że ostatnia zmiana w podatkach eksportowych została wprowadzona powiadomieniem nr 15/2016-Customs z dnia 1 marca 2016 r., na mocy którego rudy żelaza niskiej jakości (o zawartości żelaza poniżej 58 %) zostały zwolnione z należności celnych wywozowych (przedsiębiorstwa produkujące rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego nie wykorzystują rudy żelaza niskiej jakości).
- (151) Po drugie, Komisja zauważyła, że w dniu 15 stycznia 2021 r. rząd Indii przyjął nową politykę dotyczącą przewozu rudy żelaza ⁽²²⁾. Polityka ta (zwana „Iron Ore Policy, 2021”) określa priorytety związane z załadunkiem i rozładunkiem rudy żelaza w oparciu o różne kategorie klientów, gdzie transport krajowy rudy żelaza ma pierwszeństwo przed transportem na wywóz. Jak wyraźnie wspomniano, celem tej nowej polityki jest „promowanie krajowej produkcji stali”. Dlatego też, podobnie jak w przypadku poprzedniego DFP, nowa polityka wyraźnie stanowi dodatkowy środek na rzecz krajowego przemysłu stalowego wdrożony przez rząd Indii, wskazujący na celowe dążenie do obniżenia ceny rudy żelaza na jego korzyść.

⁽²²⁾ Strona internetowa kolei indyjskich, https://indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_tran/downloads/2021/Policy-Iron-Ore-Traffic-220121.pdf

- (152) Po trzecie, oprócz tej nowej polityki „Iron Ore Policy, 2021”, szereg innych dokumentów programowych świadczy, w opinii Komisji, o tym, że rząd Indii kontynuował wysiłki na rzecz zapewnienia przemysłowi krajowemu tańszego surowca od czasu pierwotnego dochodzenia i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (153) Na przykład cel polityki, jakim jest wspieranie krajowego przemysłu stalowego, został potwierdzony w krajowej polityce w zakresie stali z 2017 r., która obowiązuje do dziś ⁽²³⁾. W polityce tej podkreśla się znaczenie krajowej dostępności rudy żelaza po konkurencyjnych cenach:
- „Dostępność surowców po konkurencyjnych cenach jest niezbędna do rozwoju przemysłu stalowego” ⁽²⁴⁾.
- „Przewaga konkurencyjna Indii w produkcji stali wynika w dużej mierze z dostępności na miejscu wysokiej jakości rudy żelaza i węgla niekoksującego – dwóch najważniejszych surowców do produkcji stali ⁽²⁵⁾”.
- „Misja: [...] Opłaczalna produkcja i dostępność w kraju rudy żelaza, węgla koksującego i gazu ziemnego ⁽²⁶⁾”.
- „[...] Dostępność surowców zostanie zapewniona poprzez ułatwienie sprzedaży aukcyjnej węgla niekoksującego wyłącznie dla sektora stalowego/żeliwa gąbczastego oraz zwiększenie dostępności rudy żelaza na rynku krajowym ⁽²⁷⁾”.
- (154) Deklaracja w sprawie polityki handlu zagranicznego na lata 2015–2020 potwierdza indyjską politykę zapewniania taniej rudy żelaza na krajowym rynku niższego szczebla, aby eksportować tanie produkty rynku wyższego szczebla:
- „Niedawne zniesienie zakazu wydobycia rudy żelaza w niektórych stanach uwolni działalność górniczą w zakresie wydobycia rudy żelaza. Jednocześnie Indie rozpoczynają program produkcji, do którego państwo będzie potrzebować rudę żelaza ⁽²⁸⁾”.
- (155) W krajowej polityce w zakresie surowców mineralnych na rok 2019 uznaje się również znaczenie tanich surowców mineralnych dla przemysłu niższego szczebla: „Zapewnienie dostępu do wystarczających, niezawodnych, przystępnych cenowo i trwałych dostaw surowców mineralnych staje się coraz ważniejszym czynnikiem dla funkcjonowania gałęzi przemysłu niższego szczebla i całej gospodarki” ⁽²⁹⁾.
- (156) Dlatego też dostępny stan faktyczny Komisji oraz nowe elementy znajdujące się w aktach sprawy wykazały, że ustalenia pierwotnego dochodzenia są nadal aktualne oraz że poprzez zestaw środków, w tym system ograniczeń wywozu, rząd Indii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nadal powierzał przedsiębiorstwom wydobywającym rudę żelaza dostarczanie rudy żelaza za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Komisja stwierdziła zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Indii w dalszym ciągu zapewniał pośredni wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) i (iii) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z interpretacją i stosowaniem wynikającym z odpowiednich standardów WTO na mocy art. 1.1 lit. a) ppkt (iv) i (iii) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.
- (157) Ze względu na brak współpracy nie było możliwe obliczenie dokładnego poziomu subsydiowania w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, w związku z czym Komisja oparła się na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, a w szczególności na wniosku o dokonanie przeglądu zawierającym dowody na to, że ceny rudy żelaza w Indiach pozostawały w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym poniżej cen międzynarodowych.
- (158) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że poziom subsydiowania przyznany w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie był nieznaczny, a w każdym razie nie był niższy od poziomu ustalonego w pierwotnym dochodzeniu.
- (159) Po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że zgodnie z przepisami WTO podatki wywozowe nie mogą stanowić podstawy do stosowania środków wyrównawczych. Ponadto uznało, że celem nowej polityki dotyczącej rudy żelaza do 2020 r. jest jedynie ułatwienie szybkiego i skutecznego transportu rudy żelaza w całym kraju i że polityka ta nie przewiduje żadnych korzyści finansowych. Uznało zatem, że wnioski Komisji w odniesieniu do programu są błędne.

⁽²³⁾ Zob. krajowa polityka w zakresie stali z 2017 r., załącznik 9 do wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽²⁴⁾ Zob. krajowa polityka w zakresie stali z 2017 r., załącznik 9 do wniosku o dokonanie przeglądu, s. 24.

⁽²⁵⁾ Zob. krajowa polityka w zakresie stali z 2017 r., załącznik 9 do wniosku o dokonanie przeglądu, s. 20.

⁽²⁶⁾ Zob. krajowa polityka w zakresie stali z 2017 r., załącznik 9 do wniosku o dokonanie przeglądu, s. 22.

⁽²⁷⁾ Zob. krajowa polityka w zakresie stali z 2017 r., załącznik 9 do wniosku o dokonanie przeglądu, s. 29.

⁽²⁸⁾ Zob. polityka handlu zagranicznego 2015–2020, s. 43–44, załącznik 9 do wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽²⁹⁾ Zob. krajowa polityka w zakresie surowców mineralnych z 2019 r., s. 9, załącznik 9 do wniosku o dokonanie przeglądu.

- (160) Komisja powtórzyła, że – jak wspomniano w motywie 151 – nowa polityka dotycząca rudy żelaza ma na celu promowanie krajowej produkcji stali. Jej zdaniem nowa polityka wyraźnie stanowiła dodatkowy środek na rzecz krajowego przemysłu stalowego wdrożony przez rząd Indii. Chociaż środek nie przewidywał bezpośredniego subsydium finansowego, fakt, że krajowy transport rudy żelaza ma pierwszeństwo przed transportem na wywóz, wyraźnie wskazuje na celowe działanie na korzyść indyjskiego przemysłu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego.
- (161) W świetle ustaleń wyszczególnionych powyżej w motywach 148–158 Komisja utrzymywała, że pomimo zaprzestania stosowania DFP w maju 2016 r. podatki wywozowe wraz z nową polityką dotyczącą rudy żelaza stanowiły system „ukierunkowanych ograniczeń wywozu”, za pomocą którego rząd Indii nadal zapewniał pośredni wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) oraz (iii) rozporządzenia podstawowego, interpretowanych i stosowanych zgodnie z odpowiednimi standardami WTO na mocy art. 1.1 lit. a) ppkt (iv) oraz (iii) porozumienia SCM.

3.4. Wniosek dotyczący kontynuacji subsydiowania

- (162) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przemysł rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego w Indiach nadal korzystał z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych. Pomimo obniżenia stawek MEIS i DDS dochodzenie nie ujawniło żadnych przesłanek świadczących o tym, że poziom subsydiowania uległ znacznemu obniżeniu w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem. Dowody zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu i przedstawione przez współpracującego producenta indyjskiego potwierdziły raczej, że korzyści wynikające z tych subsydiów są nadal znaczące, w każdym razie znacznie przekraczają poziom *de minimis*.
- (163) Komisja stwierdziła zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym indyjscy producenci eksportujący kontynuowali wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii po cenach subsydiowanych.

3.5. Prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku wygaśnięcia środków

- (164) Oprócz ustalenia, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w dalszym ciągu miało miejsce subsydiowanie, Komisja zbadała, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku wygaśnięcia środków.
- (165) Jak przedstawiono w motywie 162, ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym indyjscy eksporterzy produktu objętego postępowaniem nadal korzystali z subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, przyznanego przez władze Indii.
- (166) Programy subsydiowania dostarczają powtarzających się świadczeń i nie ma przesłanek, aby sądzić, że świadczenia te wygasną w dającej się przewidzieć przyszłości, nawet jeżeli same programy ulegną nieznacznym zmianom. Ponadto każdy eksporter jest uprawniony do korzystania z kilku subsydiów.
- (167) Zbadano również, czy w przypadku zniesienia środków dokonywano by wywozu do Unii w znacznych ilościach. Komisja przeanalizowała w szczególności następujące elementy: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Indiach, ceny przy wywozie z Indii do państw trzecich oraz atrakcyjność rynku Unii pod względem wielkości rynku i cen.

3.5.1. Moce produkcyjne, wolne moce produkcyjne w Indiach i ceny przy wywozie z Indii do państw trzecich

- (168) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym całkowita szacunkowa produkcja indyjskich producentów produktu objętego postępowaniem wynosiła około 2 mln ton rocznie. Szacowane moce produkcyjne wynosiły około 2,5 mln ton. W związku z tym wolne moce produkcyjne wynosiły około 500 000 ton rocznie, co przekracza konsumpcję produktu objętego postępowaniem na rynku Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, która wynosiła [388 000 do 454 000] ton.

- (169) Jak wynika z dowodów przedstawionych przez wnioskodawcę i potwierdzonych informacjami od współpracującego producenta przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited, wielu indyjskich producentów, w tym Tata Metaliks Limited ⁽³⁰⁾, planuje inwestycje w dalsze zwiększanie mocy produkcyjnych ⁽³¹⁾. Szacuje się, że całkowite dodatkowe moce produkcyjne, które zostaną zainstalowane w ciągu najbliższych kilku lat, wyniosą około 1,5 mln ton.
- (170) Przewidywany wzrost mocy produkcyjnych odpowiada szacowanemu wzrostowi popytu na rynku indyjskim. Główni znani producenci planują jednak również skoncentrować się na rynkach eksportowych ⁽³²⁾. Na przykład przedsiębiorstwo ESL Steel Limited (część Grupy Vedanta) wyraźnie zaznaczyło w studium wykonalności, że jej nowy zakład znajduje się w pobliżu portu, co zwiększa jego szanse w dziedzinie wywozu. W sprawozdaniu tym zwrócono szczególną uwagę na duży potencjał wywozu do Europy Wschodniej ⁽³³⁾. O planach ekspansji na rynek Unii w przyszłości wspomniało także przedsiębiorstwo współpracujące Tata Metaliks Limited podczas zdalnej kontroli krzyżowej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (171) Ponadto według jednego z głównych podmiotów rynkowych, przedsiębiorstwa Srikalahasthi Pipes Limited, w perspektywie średnio- i długoterminowej (7–10 lat) na rynku indyjskim wystąpi nadwyżka podaży nad popytem ze względu na finalizację projektów związanych ze ściekami i wodą. W konsekwencji będzie to dalsza zachęta dla producentów indyjskich, aby w coraz większym stopniu koncentrowali się na rynkach eksportowych.
- (172) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że indyjscy producenci eksportujący posiadają znaczące wolne moce produkcyjne, które – gdyby pozwolono, aby środki wygasły – mogłyby wykorzystać do produkcji produktu objętego postępowaniem w celu wywozu na rynek Unii, oraz że spodziewany jest dalszy wzrost tych wolnych mocy produkcyjnych.
- (173) Jeśli chodzi o ceny stosowane przy wywozie z Indii do państw trzecich, Komisja zbadała je na podstawie statystyk wywozu w Global Trade Atlas („GTA”) na poziomie kodu CN, tj. 7303 00 30. Opierając się na tych statystykach, Komisja ustaliła, że rynek Unii pozostaje atrakcyjny pod względem wielkości i cen, ponieważ jest on zdecydowanie najważniejszym rynkiem eksportowym dla indyjskich producentów rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego, stanowiąc 40 % ich całkowitego wywozu. Co więcej, wywóz do Unii jest 25 razy większy niż wywóz na drugi co do wielkości rynek eksportowy Indii, którym jest Katar. Ten ostatni stanowi jedynie 2 % całego indyjskiego wywozu. Ponadto ceny importowe indyjskich producentów eksportujących stosowane na rynku Unii były nieznacznie wyższe niż ceny stosowane na rynku innych państw w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym, w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków, producenci eksportujący mieliby motywację do jeszcze większego zwiększenia wywozu do Unii.

3.5.2. Atrakcyjność i ceny na rynku Unii

- (174) Rynek rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego w Unii jest znaczący [388 000 do 454 000] ton, zob. motyw 168. Wnioskodawcy spodziewają się, że w ciągu najbliższych pięciu lat rynek będzie się dalej rozwijał ⁽³⁴⁾.
- (175) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnia cena za tonę na rynku Unii wynosiła [1 020–1 200] EUR. W tym samym okresie cena na indyjskim rynku krajowym wynosiła 595 EUR za tonę (*ex-works*). Dlatego też ceny na rynku Unii były około dwa razy wyższe w porównaniu z cenami przywozu z Indii.
- (176) Dlatego pod względem wielkości i cen rynek Unii pozostał atrakcyjnym rynkiem dla indyjskich producentów eksportujących. Potwierdza to również fakt, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym udział indyjskich producentów eksportujących w rynku pozostawał znaczący (zob. tabela 2), oraz że, jak wyjaśniono w motywie 173 powyżej, rynek Unii stanowił 40 % całkowitego wywozu z Indii produktu objętego postępowaniem.

⁽³⁰⁾ Właściwy okólnik opublikowany został na stronie internetowej kolei indyjskich, https://indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2016/RC_16_16.pdf
<https://www.tatametaliks.com/tata-metalik-ir-20-21/focus-on-downstream.html#:~:text=Tata%20Metaliks%20had%20foreseen%20the,in%20H1%20FY%202022%2D23>.

⁽³¹⁾ Zamiar inwestowania w zwiększenie mocy produkcyjnych został ogłoszony publicznie przez głównych producentów produktu objętego postępowaniem w Indiach, takich jak Vedanta.

⁽³²⁾ Wniosek o dokonanie przeglądu, załącznik 17.

⁽³³⁾ Wniosek o dokonanie przeglądu, załącznik 17.

⁽³⁴⁾ Wniosek o dokonanie przeglądu, sekcja 5.1.6.

3.6. Ogólne wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (177) W ramach dochodzenia wykazano, że przywóz z Indii nadal napływał na rynek unijny po cenach subsydiowanych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (178) Komisja ustaliła również istnienie dowodów potwierdzających, że w przypadku wygaśnięcia środków subsydiowanie prawdopodobnie nadal będzie miało miejsce. Wolne moce produkcyjne w Indii były znaczące w porównaniu z konsumpcją w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ponadto ponieważ rynek Unii jest atrakcyjny pod względem wielkości i cen, istnieje duże prawdopodobieństwo skierowania indyjskiego wywozu i wolnych mocy produkcyjnych na rynek Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków. W związku z tym Komisja stwierdziła, że istnieje duże prawdopodobieństwo, iż wygaśnięcie środków wyrównawczych spowoduje przekierowanie przywozu po cenach subsydiowanych produktu objętego postępowaniem na rynek Unii. W związku z tym Komisja stwierdziła, że wygaśnięcie środków antysubsydyjnych prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji subsydiowania.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (179) Pięć przedsiębiorstw w Unii produkuje produkt objęty postępowaniem. Trzy z tych przedsiębiorstw należą do tej samej grupy. Z dostępnych informacji zawartych we wniosku wynika, że w Unii nie ma innych producentów unijnych produkujących produkt objęty postępowaniem. Producenci ci reprezentują zatem przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (180) Z uwagi na fakt, że dane liczbowe dotyczące oceny szkody pochodziły w głównej mierze od tej samej grupy producentów, jak wspomniano w motywie 15, w celu zachowania poufności dane liczbowe dotyczące analizy szkody podano w przedziałach lub w formie zindeksowanej.
- (181) Łączna produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wynosiła [372 000–436 000] ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak makrodane przekazane przez wnioskodawców oraz dane zebrane od objętych próbą producentów unijnych w trakcie dochodzenia.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (182) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii ogółem w Unii, produkcji na użytek własny na podstawie danych zebranych od producentów unijnych objętych próbą oraz szacunków dotyczących pozostałych producentów unijnych przedstawionych przez wnioskodawców, a także całkowitej wielkości przywozu ze wszystkich państw do Unii według danych Eurostatu (baza danych Comext).
- (183) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tys. ton)

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Całkowita konsumpcja w Unii	[376–440]	[389–455]	[420–492]	[388–454]
Indeks (2017 = 100)	100	103	111	103
Rynek sprzedaży wewnętrznej	[15–17]	[13–16]	[10–12]	[2–3]
Indeks	100	91	68	18
Wolny rynek	[361–423]	[375–439]	[410–479]	[385–450]
Indeks (2017 = 100)	100	103	113	106

Źródło: Eurostat Comext.

- (184) W okresie badanym konsumpcja w Unii wahała się. Ogólnie rzecz biorąc, w 2018 r. konsumpcja wzrosła nieznacznie o 3 %, w 2019 r. o 8 %, a w 2020 r. spadła o 8 %. W rezultacie konsumpcja zwiększyła się w okresie badanym o 3 %.
- (185) Stosowanie rur z żeliwa sferoidalnego jest z natury rzeczy związane z inwestycjami infrastrukturalnymi w zakresie uzdatniania wody, a przedsiębiorstwa wodociągowe i uzdatniania wody, publiczne lub prywatne, odpowiadają za większość popytu na rury z żeliwa sferoidalnego w Unii. Rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego są stosowane głównie w dużych projektach infrastrukturalnych. Ponadto zmiany w konsumpcji w Unii nie wykazały większego wpływu pandemii COVID-19, ponieważ poprawa sieci wodociągowych ma dla organów publicznych nieustannie priorytetowe znaczenie. Dlatego zmiany konsumpcji w Unii odzwierciedlają zmiany inwestycji w infrastrukturę.
- (186) Przemysł Unii zgłosił wykorzystanie na użytek własny produktu objętego postępowaniem, które stanowiło mniej niż 5 % całkowitej konsumpcji w Unii w 2017 r. i zmniejszyło się w okresie badanym, stanowiąc mniej niż 1 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Komisja uznała zatem, że wykorzystanie na użytek własny nie miało żadnego istotnego wpływu na analizę szkody.

4.3. Przywóz z Indii

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z Indii

- (187) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu (baza danych Comext). Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 182.
- (188) Przywóz produktu objętego postępowaniem do Unii z Indii kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w 1 000 ton) i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość przywozu z Indii	[45–52]	[38–45]	[64–75]	[44–52]
Indeks (2017 = 100)	100	86	143	98
Udział w rynku (w %)	[11–15]	[9–13]	[14–18]	[10–14]
Indeks (2017 = 100)	100	83	128	95

Źródło: Eurostat Comext.

- (189) W okresie badanym wielkość przywozu z Indii i udział w rynku podlegały znacznym wahaniom: w 2018 r. wielkość przywozu zmniejszyła się o 14 %, w 2019 r. wzrosła o 68 %, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym spadła o 31 %.

4.3.2. Ceny przywozu z Indii

- (190) Komisja określiła średnie ceny ważone przywozu na podstawie danych statystycznych Comext Eurostatu.
- (191) Średnia ważona cena przywozu do Unii z Indii kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (EUR/t)

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Indie	553	562	586	585
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	101	105	105

Źródło: Eurostat Comext.

(192) W latach 2017–2018 ceny importowe były raczej stabilne. W 2019 r. ceny importowe wzrosły o 5 % i pozostały stabilne w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

4.3.3. *Podcięcia cenowe*

(193) Jak wspomniano w motywie 55, tylko jeden producent indyjski współpracował przy dochodzeniu. Producent ten zgłosił niewielką ilość wywozoną do Unii, która odpowiadała mniej niż 1 % łącznej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii do Unii. Komisja uznała zatem, że ta wielkość wywozu nie jest reprezentatywna dla wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii i postanowiła ustalić podcięcie cenowe na podstawie dostępnego stanu faktycznego.

(194) Komisja porównała średnią ważoną indyjskich cen importowych CIF, skorygowaną o koszty ponoszone po przywozie, ze średnią ważoną ceną przemysłu Unii. Indyjskie ceny importowe podcinały ceny przemysłu Unii o około [30–45] % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

4.3.4. *Przywóz z państw trzecich innych niż Indie*

(195) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wielkość i udział w rynku przywozu z państw trzecich innych niż Indie wyniosły odpowiednio [8 700–20 200] ton i [2–4] % konsumpcji w Unii. W okresie badanym średnia ważona cena przywozu z państw trzecich była na porównywalnych poziomach z cenami producentów unijnych objętych próbą w latach 2017–2018 i o około 25 % niższa w latach 2019–2020 (zob. tabela 8). Podczas gdy wielkość przywozu z państw trzecich nieznacznie wzrosła, tj. o 2 %, pochodzenie przywożonych rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego nie było stabilne w okresie badanym. Na przykład w 2017 r. główny przywóz z państw trzecich pochodził z Chin, Rosji i Szwajcarii, podczas gdy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym głównymi importerami były Turcja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

(196) Łączna wielkość przywozu do Unii, a także udział w rynku i trendy cenowe przywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego z innych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 4

Wielkość i udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Chiny	Wielkość (w tonach)	[2 900–3 400]	[1 400–1 700]	[3 900–4 600]	[200–400]
	<i>Indeks</i>	100	50	133	10
	Udział w rynku (w %)	[0–1]	[0–1]	[0–2]	[0–1]

	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	48	119	9
	Średnia cena (w EUR/t)	701	933	738	833
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	133	105	118
Rosja	Wielkość (w tonach)	[2 000–2 500]	[1 400–1 600]	[2 900–3 600]	[1 200–1 600]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	67	147	63
	Udział w rynku (w %)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	65	132	61
	Średnia cena (w EUR/t)	568	697	735	698
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	122	129	122
Szwajcaria	Wielkość (w tonach)	[3 400–4 400]	[1 800–2 200]	[1 600–2 000]	[800–1 000]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	52	47	23
	Udział w rynku (w %)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	51	42	23
	Średnia cena (w EUR/t)	1 604	1 656	1 714	1 817
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	103	106	113
Turcja	Wielkość (w tonach)	[10–20]	[10–20]	[3 100–3 650]	[4 200–5 000]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	115	25 750	35 070
	Udział w rynku (w %)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[1–2]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	111	23 065	34 035
	Średnia cena (w EUR/t)	1 136	1 750	838	1 007
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	153	73	88
Zjednoczone Emiraty Arabskie	Wielkość (w tonach)	[460–590]	[3 700–4 400]	[4 800–5 600]	[6 400–7 600]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	766	988	1 322
	Udział w rynku (w %)	[0–1]	[0–1]	[1–2]	[1–2]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	741	884	1 282
	Średnia cena (w EUR/t)	712	786	722	705
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	110	101	99

Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	[10–20]	[150–200]	[10–50]	[150–300]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	994	200	1 457
	Udział w rynku (w %)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	962	179	1 414
	Średnia cena	508	1 422	1 980	897
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	279	389	176
Wszystkie państwa trzecie łącznie z wyłączeniem Indii	Wielkość (w tonach)	[8 700–11 200]	[8 800–10 500]	[16 000–19 600]	[13 500–15 800]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	94	180	145
	Udział w rynku (w %)	[1–3]	[1–3]	[3–5]	[3–5]
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	91	161	141
	Średnia cena (w EUR/t)	1 033	1 004	856	879
	<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	97	82	85

Źródło: Baza danych Eurostat Comext.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (197) Ocena warunków ekonomicznych przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (198) Jak wspomniano w motywie 15, w celu oceny warunków ekonomicznych przemysłu Unii zastosowano kontrolę wyrównkową.
- (199) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych dotyczących wszystkich producentów unijnych, zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (200) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcja, zdolność produkcyjna, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu lub subsydiowaniu.
- (201) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (202) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tys. ton)	[408–478]	[452–530]	[436–510]	[372–436]
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	110	106	91
Moce produkcyjne (w tys. ton)	[824–965]	[824–965]	[824–965]	[743–870]
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	100	100	90
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (w %)	[47–51]	[52–56]	[50–54]	[48–51]
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	110	106	101

Źródło: Dane przekazane przez przemysł Unii i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (203) W okresie badanym łączna produkcja w Unii zmniejszyła się o 9 %, po tym jak w 2018 r. wzrosła o 10 %.
- (204) Podobną tendencję odnotowano w przypadku mocy produkcyjnych, które w okresie badanym zmniejszyły się o 10 %.
- (205) Wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymywało się na stałym poziomie, ponieważ spadek mocy produkcyjnych następował wraz ze spadkiem produkcji w Unii.
- (206) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że przyczyną zmniejszenia mocy produkcyjnych przez przemysł Unii nie mógł być przywóz z Indii, lecz raczej spadek popytu w porównaniu z rokiem 2019.
- (207) Decyzja przemysłu Unii o zmniejszeniu mocy produkcyjnych została podjęta przed kryzysem związanym z COVID-19, a zatem decyzja ta nie miała związku ze spadkiem konsumpcji między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (208) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży na rynku Unii (w tys. ton)	[321–376]	[341–399]	[338–396]	[329–386]
<i>Indeks</i>	100	106	105	102
Udział w rynku (w %)	[82–88]	[84–90]	[77–83]	[81–87]
<i>Indeks</i>	100	102	94	99

Sprzedaż na rynku sprzedaży wewnętrznej (w tys. ton)	[15–17]	[13–16]	[10–12]	[2–3]
<i>Indeks</i>	100	91	68	18
Udział w rynku sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej (%)	[3–4]	[3–4]	[2–3]	[0–1]
<i>Indeks</i>	100	88	61	18

Źródło: Dane przekazane przez przemysł Unii i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (209) Wielkość sprzedaży produktu podobnego przez przemysł Unii w okresie badanym oraz udział w rynku nie podążały za wzrostem konsumpcji w Unii. W szczególności w 2019 r. przemysł Unii nie odniósł korzyści ze wzrostu konsumpcji, w przeciwieństwie do przywozu z Indii.
- (210) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że udział w rynku przemysłu Unii utrzymywał się na wysokim poziomie około 85 % i wzrósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z poprzednimi latami. Wielkość sprzedaży unijnej była również stale wyższa niż w roku 2017. Wielkość sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym mogłaby być wyższa, gdyby nie wpływ kryzysu związanego z COVID-19. Strona uznała, że wniosek Komisji nie odzwierciedla stanu faktycznego.
- (211) Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie odnosił korzyści z wysokiego udziału w rynku. Jak wyjaśniono w motywie 234, producenci unijni objęci próbą ponosili straty w całym okresie badanym ze względu na znaczną presję cenową ze strony przywozu z Indii (zob. motyw 245). Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 209, udział w rynku Unii nie rósł wraz ze wzrostem konsumpcji w Unii i, w przeciwieństwie do przywozu z Indii, sprzedaż w Unii nie skorzystała na wzroście konsumpcji w 2019 r. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4.4.2.3. Wzrost

- (212) W okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 3 %, podczas gdy wielkość sprzedaży do niepowiązanych klientów w Unii wzrosła o 2 %. W związku z tym, pomimo wzrostu konsumpcji, udział przemysłu Unii w rynku w okresie badanym nieznacznie się zmniejszył.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (213) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	[1 820–2 540]	[1 820–2 540]	[1 810–2 530]	[1 700–2 390]
<i>Indeks</i>	100	100	99	93
Wydajność (w tonach na pracownika)	[162–226]	[179–250]	[173–242]	[157–220]
<i>Indeks</i>	100	110	107	97

Źródło: Dane przekazane przez przemysł Unii i zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (214) W latach 2017–2018 liczba pracowników przemysłu Unii zajmujących się produkcją produktu objętego postępowaniem utrzymywała się na stabilnym poziomie, a następnie wykazała spadek o ok. 6 % w latach 2019–2020.

(215) Wydajność siły roboczej przemysłu Unii, mierzona jako produkcja (w tonach) na pracownika, wzrosła o 10 % w latach 2017–2018 i spadła o 13 % w latach 2018–2020. Można to wytłumaczyć łącznym wpływem:

- przerwy w produkcji w zakładzie produkcyjnym jednego głównego producenta unijnego, która spowodowała niższą produkcję w okresie od grudnia 2019 r. do lutego 2020 r. oraz
- mniejsza produkcja producentów unijnych w drugim kwartale 2020 r. w wyniku pandemii COVID-19, której nie towarzyszyła liczba zwolnionych pracowników.

4.4.2.5. Wielkość kwoty subsydiowania i zwrot z wcześniejszego subsydiowania

- (216) Jak wyjaśniono w motywie 193, współpraca ze strony producentów eksportujących z Indii była ograniczona.
- (217) Wskaźniki szkody wskazują, że mimo obowiązywania środków antysubsydyjnych od 2016 r., które zapewniły pewną pomoc i początkowo doprowadziły do poprawy wyników, sytuacja gospodarcza przemysłu Unii pozostaje podatna na zagrożenia. Nie stwierdzono zatem poprawy sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (218) Kwota subsydiowania znacznie przekraczała poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych kwot subsydiowania na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z Indii.
- (219) Ciągłe nieuczciwe praktyki cenowe indyjskich eksporterów uniemożliwiły również przemysłowi Unii poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (220) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że nie nastąpił całkowity wzrost wielkości przywozu z Indii, a udział tego przywozu w rynku wynosił jedynie około 15 %. Ponadto zainteresowana strona wskazała, że wyniki gospodarcze przemysłu Unii poprawiły się po wprowadzeniu pierwotnych środków, a następnie uległy pogorszeniu. W związku z tym przywóz z Indii nie spowodował szkody dla przemysłu Unii.
- (221) Komisja zauważyła, że zainteresowana strona nie uzasadniła swojego twierdzenia, zgodnie z którym wyniki gospodarcze przemysłu Unii poprawiły się po wprowadzeniu pierwotnych środków. Jak wspomniano w motywie 234, rentowność producentów unijnych objętych próbą była ujemna w całym okresie badanym. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (222) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	[950–1 110]	[960–1 130]	[1 020–1 190]	[1 020–1 200]
<i>Indeks</i>	100	101	107	107
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/t)	[1 000–1 100]	[900–1 100]	[1 000–1 100]	[1 000–1 200]
<i>Indeks</i>	100	97	101	105

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (223) Średnia jednostkowa cena sprzedaży przemysłu Unii na rzecz niepowiązanych klientów w Unii wzrosła w okresie badanym o 7 %, odzwierciedlając wzrost jednostkowych kosztów produkcji (5 %).
- (224) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że domniemany spadek cen wraz z kosztami wyładunku świadczy o tym, że przywóz nie powoduje tłumienia ani obniżania cen.
- (225) Komisja zauważyła, że zainteresowana strona nie uzasadniła swojego twierdzenia, że ceny wraz z kosztami wyładunku, które podcięły ceny unijne o około 40 %, w okresie badanym nie spowodowały żadnego tłumienia ani obniżenia cen dla producentów unijnych. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (226) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika (EUR/pracownika)

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika	[56 000–66 000]	[57 000–66 000]	[57 000–67 000]	[53 000–62 000]
Indeks (2017 = 100)	100	100	101	94

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (227) Średni koszt pracy na pracownika pozostawał na stabilnym poziomie do 2019 r. i spadł o 6 % w okresie badanym. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnie koszty pracy na pracownika spadły, ponieważ państwo francuskie finansowało bezrobocie spowodowane zamknięciem w związku z pandemią COVID-19.
- (228) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że w ramach tego parametru nie występuje szkoda dla przemysłu Unii.
- (229) Komisja przypomniała, że jak wyjaśniono w motywie 227 powyżej, spadek średnich kosztów pracy na pracownika wynikał z nadzwyczajnych środków finansowych otrzymanych od państwa francuskiego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Argument ten został zatem odrzucony.

4.4.3.3. Zapasy

- (230) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tys. ton)	[87–102]	[77–90]	[84–98]	[68–79]
Indeks (2017 = 100)	100	88	95	77
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (w %)	[20–25]	[15–17]	[18–20]	[18–20]
Indeks (2017 = 100)	100	79	89	85

- (231) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego objętych próbą producentów unijnych utrzymywał się na stałym poziomie w stosunku do produkcji.
- (232) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zapasy znacznie się zmniejszyły, co wskazuje na to, że przemysł Unii skoncentrował się na ograniczeniu produkcji. Zainteresowana strona twierdziła, że zamiast tego należało zwiększyć zapasy na wypadek wpływu przywozu z Indii.
- (233) Jak pokazano w motywie 203, spadkowi zapasów odnotowanemu przez tę stronę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym towarzyszył spadek produkcji w Unii. Ponadto Komisja nie znalazła żadnego związku pomiędzy spadkiem zapasów zaobserwowanym głównie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym a przywozem z Indii, ponieważ wpływ przywozu z Indii zaobserwowano nie tylko w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, ale w całym okresie badanym. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (234) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % sprzedaży)	[- 5-- 9]	[- 1-- 5]	[- 1-- 5]	[- 3-- 7]
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	- 100	- 33	- 36	- 69
Przepływ środków pieniężnych (mln EUR)	[- 31-- 37]	[- 46-- 54]	[- 73-- 85]	[- 43-- 51]
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	- 100	- 145	- 231	- 138
Inwestycje (mln EUR)	[20–24]	[30–36]	[33–39]	[15–18]
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	100	149	161	73
Zwrot z inwestycji (w %)	[- 6-- 8]	[- 7-- 9]	[- 10-- 12]	[- 5-- 7]
<i>Indeks (2017 = 100)</i>	- 100	- 131	- 194	- 106

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (235) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność producentów objętych próbą była ujemna w okresie badanym i wzrosła z około [-5/-9] % w 2017 r. do [-3/-7] % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (236) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencja w zakresie kształtowania się przepływów środków pieniężnych netto pozostawała ujemna w całym okresie badanym, z wyjątkiem roku 2018.
- (237) Inwestycje (ukierunkowane głównie na modernizację urządzeń produkcyjnych, podniesienie jakości, wydajności i elastyczności procesu produkcji) wzrosły w latach 2017–2019 i spadły do najniższego poziomu w 2020 roku.

- (238) Zwrot z inwestycji jest procentowym stosunkiem zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Tendencja w zakresie zwrotu z inwestycji kształtowała się podobnie jak rentowność, gwałtownie spadając w 2019 r., a następnie nieznacznie poprawiając się w 2020 r. W okresie badanym pozostała ona ujemna i pogorszyła się o 53 %.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (239) Pomimo obowiązujących środków wyrównawczych indyjski przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego pozostawał znaczny, a jego udział w rynku w okresie badanym utrzymywał się na stałym poziomie między ok. [9 % a 18 %]. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym udział w rynku mieścił się w przedziale [10–14] %. Jednocześnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ceny importowe wykazywały tendencję spadkową i spowodowały podcięcie cen unijnych o [30–45] % pomimo obowiązujących środków antydumpingowych.
- (240) Wskaźniki makroekonomiczne, szczególnie wielkość produkcji i sprzedaży, zatrudnienie i wydajność, pozostawały stabilne lub wykazywały nieznaczną tendencję spadkową. Udział przemysłu Unii w rynku spadł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, osiągając podobny poziom jak w 2017 r. Wzrost udziału w rynku w 2018 r. mimo stosunkowo stabilnej wielkości sprzedaży wynikał z występującego w tym samym czasie spadku konsumpcji. Choć przemysł Unii zdołał w znacznym stopniu utrzymać wielkość sprzedaży i udział w rynku, odbyło się to kosztem jego rentowności i innych wskaźników finansowych, jak wyjaśniono w kolejnym motywie.
- (241) Mimo że w okresie badanym średnia jednostkowa cena sprzedaży stosowana przez producentów unijnych wzrosła o 7 %, który to wzrost był wyższy niż wzrost o 5 % kosztów produkcji, przemysłowi Unii nadal nie udało się wypracować trwałej marży zysku. Z uwagi na presję cenową ze strony indyjskiego przywozu przemysł Unii nie mógł podnieść swoich cen sprzedaży, aby pokrywały one średnie koszty produkcji, w związku z czym przynosił przez cały okres badany straty (z wyjątkiem 2018 r., gdy znajdował się blisko progu rentowności). W związku z tym producenci unijni doświadczali również w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znacznego tłumienia cen sprzedaży wynikającego z przywozu z Indii. Inne wskaźniki finansowe (przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji) wykazywały podobne tendencje jak rentowność, a ich wartości w okresie badanym były ujemne lub niskie. Inwestycje, choć wykazały pewien wzrost w 2017 i 2018 r., również utrzymywały się na ogólnie niskim poziomie.
- (242) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (243) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy subsydiowany przywóz z Indii produktu objętego postępowaniem spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby z przywozem tym nie łączono ewentualnych szkód spowodowanych przez inne czynniki niż subsydiowany przywóz z Indii produktu objętego postępowaniem.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (244) W pierwszej kolejności Komisja zbadała, czy istniał związek przyczynowy pomiędzy subsydiowanym przywozem a szkodą wyrządzoną przemysłowi Unii.
- (245) Pomimo obowiązujących środków wyrównawczych i antydumpingowych indyjski przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągłego pozostawał znaczący, a jego udział w rynku przekraczał 10 % w całym okresie badanym, zaś w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym utrzymywał się na niskim poziomie cenowym. Ze względu na znaczną presję cenową ze strony przywozu z Indii przemysł Unii nie był w stanie przenieść na swoich klientów własnych kosztów produkcji, w rezultacie czego przez cały okres badany ponosił straty. Komisja stwierdziła zatem, że wielkość i poziom cen przywozu objętego dochodzeniem spowodował istotną szkodę.
- (246) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że pogorszenie się wyników finansowych przemysłu Unii było spowodowane innymi czynnikami niż rzekomy przywóz towarów po cenach subsydiowanych.
- (247) Komisja zauważyła, że strona ta nie przedstawiła żadnych nowych elementów, które mogłyby zmienić jej wnioski. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (248) Przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited twierdziło również, że nie istniała korelacja między zmianami w przywozie a poziomem strat zgłoszonym przez przemysł Unii, a zatem nie było związku przyczynowego między przywozem a wynikami finansowymi przemysłu Unii.
- (249) Jak wspomniano w motywie 194, Komisja ustaliła, że ceny importowe z Indii znacząco podcinały ceny przemysłu Unii. Ponadto Komisja zauważyła, że wspomniana strona nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na to, że na przemysł Unii miały wpływ inne czynniki. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (250) Ponadto przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited twierdziło, że nie było w stanie zbadać korelacji między podcięciem cenowym a wynikami gospodarczymi przemysłu Unii, ponieważ Komisja nie ujawniła obliczeń podcięcia cenowego dotyczących okresu badanego.
- (251) Komisja zauważyła, że strona ta otrzymała informacje niezbędne do ustalenia istnienia podcięcia cenowego. Jeśli chodzi o okres objęty dochodzeniem przeglądowym, ustalenia dotyczące podcięcia cenowego przedstawiono w motywach 193 i 194 powyżej. W odniesieniu do lat 2017, 2018 i 2019 w motywie 191 przedstawiono ceny jednostkowe przywozu z Indii, a w motywie 222 – średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą na rzecz klientów niepowiązanych. W związku z tym wspomniana strona posiadała wszystkie informacje, na podstawie których Komisja stwierdziła istnienie podcięcia cenowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (252) Ponadto wspomniana strona stwierdziła, że wielkość przywozu zmniejszyła się między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym strona stwierdziła, że nie wystąpiły skutki ilościowe.
- (253) Komisja zauważyła, że przywóz z Indii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym powrócił do poziomu z 2017 r. Ponadto główny wpływ przywozu z Indii stwierdzono na poziomie niskich cen, co spowodowało znaczną presję na ceny na rynku Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

- (254) Wielkość przywozu z innych państw trzecich stanowiła jedynie 2–4 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jak pokazano w tabeli 4, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnia cena importowa z państw trzecich była o 50 % wyższa niż średnia cena importowa z Indii.
- (255) Jak wskazano w motywie 42, jedna ze stron twierdziła, że ogólne kwestie dotyczące konkurencyjności powinny stanowić uzasadnienie dla ustalenia dotyczącego zaprzestania lub niewystąpienia szkody. Strona ta wymieniła różne czynniki, takie jak spadek konsumpcji rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego w Unii, który nastąpił od czasu kryzysu euro, co spowodowało zmniejszenie wydatków publicznych, trudności w przyciąganiu pracowników, utrzymanie pozycji dominującej, presja tańszego przywozu z Chin na proces składania ofert w zamówieniach publicznych. Ponadto strona ta twierdziła, że przemysł rur z tworzyw sztucznych jest największym konkurentem przemysłu Unii, ponieważ rury te są tańsze i dlatego atrakcyjne dla znacznej części procedur przetargowych.
- (256) Wbrew temu, co twierdzi ta strona, konsumpcja w Unii i udział przemysłu Unii w rynku wzrosły, podczas gdy zatrudnienie pozostało na tym samym poziomie w okresie badanym. Ponadto nie ma dowodów na to, że w okresie badanym rury z tworzyw sztucznych zdobyły większy udział w rynku niż rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego. Należy także zauważyć, że rury z tworzyw sztucznych nie stanowią konkurencji dla rur o dużych średnicach. W związku z tym czynniki te nie przyczyniły się do powstania stwierdzonej szkody. Ponadto przywóz z Chin odbywał się po znacznie wyższych cenach niż przywóz z Indii i w znacznie mniejszych ilościach. Ponadto strona ta nie określiła, w jaki sposób pozycja dominująca, jeśli taka w ogóle istniała, mogła spowodować szkodę. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (257) Jeśli chodzi o wyniki wywozu przemysłu Unii, wielkość wywozu w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu przemysłu Unii

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość wywozu (w tys. ton)	[119–140]	[147–172]	[102–119]	[66–77]
Indeks (2017 = 100)	100	122	85	55
Średnia cena (w EUR/t)	[760–890]	[750–880]	[840–980]	[890–1 040]
Indeks (2017 = 100)	100	99	110	117

Źródło: Wnioskodawca, jeżeli chodzi o wielkość wywozu, oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, jeżeli chodzi o wartości.

- (258) W okresie badanym wielkość wywozu spadła o połowę. Choć ceny eksportowe wzrosły o 17 %, nie wystarczyło to do pokrycia kosztów produkcji w całym okresie badanym, jak pokazano w tabeli 8 powyżej. Dlatego też wywóz ten nie osłabił związku przyczynowego między wywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indii a stwierdzoną szkodą.
- (259) Zbadano również ewentualne inne czynniki, takie jak kryzys związany z COVID-19, ale żaden z nich nie mógł osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych.
- (260) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że kryzys związany z COVID-19 wpłynął negatywnie na sytuację gospodarczą przemysłu Unii w pierwszej połowie 2020 r. Strona ta stwierdziła, że początkowe blokady wprowadzone ze względu na środki ochrony zdrowia publicznego spowodowały wstrzymanie wielu projektów budowlanych.
- (261) Jak opisano powyżej, blokady spowodowane kryzysem związanym z COVID-19 nie miały znaczącego wpływu na unijny rynek rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Całkowite konsumpcja w Unii w tym roku była podobna do konsumpcji w roku 2018. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (262) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozpatrywane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą. Szkada jest wyraźna w szczególności pod względem zmian poziomu produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży na rynku unijnym, udziału w rynku, produktywności, rentowności i zwrotu z inwestycji.

6. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI SZKODY W PRZYPADKU UCHYLENIA ŚRODKÓW

- (263) W motywie 242 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji szkody wyrządzonej subsydiowanym przywozem z Indii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (264) W tym względzie Komisja przeanalizowała następujące elementy: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Indiach, relacje między cenami w Unii i w Indiach; atrakcyjność rynku Unii i wpływ potencjalnego przywozu z Indii na sytuację przemysłu Unii w przypadku wygaśnięcia środków.

6.1. Moce produkcyjne, wolne moce produkcyjne w Indiach i atrakcyjność rynku Unii

- (265) Jak już opisano w motywach 168–172, w związku z tym wolne moce produkcyjne w Indiach wynosiły około 500 000 ton rocznie, co przekracza konsumpcję produktu objętego postępowaniem na rynku Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, która wynosiła [388 000 do 454 000] ton. Ponadto producenci indyjscy planowali inwestycje w nowe moce produkcyjne. W związku z tym w najbliższych latach na rynku indyjskim będzie występować nadwyżka podaży nad popytem. W konsekwencji będzie to dalsza zachęta dla producentów indyjskich, aby w coraz większym stopniu koncentrowali się na rynkach eksportowych.
- (266) W przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków dostępne i przyszłe wolne moce produkcyjne indyjskich producentów eksportujących mogłyby zostać wykorzystane do produkcji produktu objętego postępowaniem w celu wywozu na rynek Unii.
- (267) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że nie ma dowodów na to, że domniemane wolne moce produkcyjne w Indiach będą koniecznie wykorzystywane do produkcji rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego i wywożone w wyniku nadwyżki podaży nad popytem w Indiach. Ponadto Komisja nie zbadała atrakcyjności innych rynków eksportowych i nie przeanalizowała żadnych danych po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ponadto wspomniana strona twierdziła, że wszelkie ustalenia dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydium i szkody muszą być oparte na konkretnych dowodach ⁽³⁵⁾. Dlatego też strona ta stwierdziła, że wniosek dotyczący prawdopodobieństwa był nieprawidłowy.
- (268) Komisja zauważyła, że strona potwierdziła istnienie wolnych mocy produkcyjnych w Indiach. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 168–172 powyżej, Komisja ustaliła wolne moce produkcyjne, o których mowa, specjalnie w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Ponadto, jak wyjaśniono w tych samych motywach, Komisja ustaliła, że w perspektywie długoterminowej popyt na rynku indyjskim zmniejszy się, podczas gdy sama wspomniana strona przyznała, że ma plany rozszerzenia sprzedaży na rynek Unii. Ponadto, jak opisano poniżej w sekcji 6.2, rynek Unii uznano za atrakcyjny dla producentów indyjskich, a zatem można stwierdzić, że wolne moce produkcyjne dostępne w Indiach zostałyby przynajmniej częściowo wykorzystane do zwiększenia wywozu na rynek Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (269) Jeśli chodzi o pozytywne dowody wymagane zgodnie ze wspomnianym orzecznictwem, Komisja uznała, że spełniła wszystkie wymogi istniejącego orzecznictwa, a jej ocena i wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania i szkody były oparte na pozytywnych dowodach zebranych w trakcie dochodzenia. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (270) Wobec powyższego Komisja stwierdziła, że wygaśnięcie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do znacznego wzrostu subsydiowanego przywozu z Indii po cenach podcinających ceny przemysłu Unii, a tym samym w dalszym stopniu zwiększających szkodę, jaką ponosi przemysł Unii. W konsekwencji rentowność przemysłu Unii byłaby poważnie zagrożona.

6.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (271) Rynek Unii jest atrakcyjny pod względem rozmiaru i cen. Jak wspomniano w motywie 176, jest on bez wątpienia najważniejszym rynkiem eksportowym dla indyjskich producentów rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego, na który to rynek trafia 40 % ich całkowitego wywozu. Wywóz do Unii jest 25 razy większy niż wywóz na drugi co do wielkości rynek eksportowy, którym jest Katar, na który przypada 2 % indyjskiego wywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego. Ponadto w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym indyjskie ceny importowe były nieznacznie wyższe w przypadku przywozu na rynek Unii niż w przypadku przywozu do innych państw.
- (272) Pomimo obowiązujących środków indyjscy producenci eksportujący sprzedawali do Unii znaczne ilości rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego w okresie badanym i nadal posiadali znaczny udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ([10–14] %). Cena sprzedaży, nawet przy uwzględnieniu cel wyrównawczych, powodowała znaczne podcięcie cen sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym.

⁽³⁵⁾ Stany Zjednoczone – Przeglądy wygaśnięcia środków antidumpingowych nałożonych na przewody i rury gębinowe z Argentyny (WT/DS/268/AB/R).

- (273) Indyjscy producenci uznają zatem rynek unijny za atrakcyjny i można stwierdzić, że dostępne wolne moce produkcyjne w Indiach zostałyby przynajmniej częściowo wykorzystane do zwiększenia wywozu na rynek Unii. W tym zakresie należy przypomnieć, że udział indyjskiego przywozu w rynku był wysoki [17–19] % w okresie objętym dochodzeniem pierwotnym, czyli przed nałożeniem ceł wyrównawczych.

6.3. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody

- (274) Na tej podstawie, i uwzględniając przeszłą i obecną sytuację szkodliwą dla przemysłu Unii, brak środków najprawdopodobniej doprowadziłby do znacznego wzrostu subsydiowanego przywozu z Indii produktu objętego postępowaniem po cenach wyrządzających szkodę, w wyniku czego producenci unijni ponieśliby jeszcze większe straty. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków najprawdopodobniej doprowadziłoby to do znacznego wzrostu przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii po wyrządzających szkodę cenach, a istotna szkoda najpewniej nadal by występowała.

7. INTERES UNII

- (275) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antysubsydyjnych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii ustalono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, użytkowników i porządku publicznego, w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE⁽³⁶⁾ („dyrektywa w sprawie ekoprojektu”) i powiązanych z nią rozporządzeń dotyczących poszczególnych produktów. Zgodnie z art. 31 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia podstawowego szczególną uwagę zwrócono na potrzebę ochrony przemysłu przed negatywnymi skutkami subsydiowania wyrządzającego szkodę.
- (276) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie uwag zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (277) Przemysł Unii zlokalizowany jest w trzech państwach członkowskich (we Francji, w Niemczech i Hiszpanii) i zatrudnia bezpośrednio ponad 2 200 pracowników w związku z produktem objętym postępowaniem.
- (278) Obowiązujące środki antysubsydyjne nie zapobiegły wprowadzeniu na rynek Unii przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii, a przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (279) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że istnieje duże prawdopodobieństwo kontynuacji szkody spowodowanej przez przywóz z tego państwa w przypadku wygaśnięcia środków. Napływ przywozu znacznych ilości towarów subsydiowanych z Indii spowodowałby dalszą szkodę dla przemysłu Unii.
- (280) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że przemysł Unii jest chroniony od ponad sześciu lat, a jego udział w rynku wynosi 85 %. Jest zatem mało prawdopodobne, aby uchYLENIE obowiązujących środków miało wpływ na przemysł Unii. W takim przypadku Unia może zwrócić się do Komisji o wszczęcie nowego dochodzenia.

⁽³⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią, Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10. Dyrektywa w sprawie ekoprojektu jest wdrażana za pomocą rozporządzeń dotyczących poszczególnych produktów, bezpośrednio stosowanych we wszystkich państwach Unii. Rozporządzenie w sprawie ekoprojektu obejmuje nowe wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do transformatorów elektroenergetycznych małej, średniej i dużej mocy. Etap 1 rozporządzenia w sprawie ekoprojektu wszedł w życie w dniu 1 lipca 2015 r., a etap 2 w dniu 1 lipca 2021 r. Wymagania w ramach etapu 2 są bardziej rygorystyczne niż w przypadku etapu 1. Chociaż w tak krótkim czasie od wejścia w życie etapu 2. nie można jeszcze ocenić pełnych skutków, zasadniczo przyjmuje się, że zgodnie z wymaganiami w ramach etapu 2 do zaprojektowania i wyprodukowania transformatorów w sposób racjonalny pod względem kosztów i w ramach wymaganych ograniczeń przestrzennych konieczne będą rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych o najwyższej jakości.

- (281) Wbrew twierdzeniu zainteresowanej strony Komisja ustaliła, na podstawie analizy wszystkich istotnych wskaźników szkody, w tym zmian w udziale przemysłu Unii w rynku, że przemysł Unii nadal ponosi istotną szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indii. Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji i pogłębienia szkody. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (282) Komisja stwierdziła zatem, że utrzymanie środków antysubsydyjnych wobec Indii leży w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych, przedsiębiorstw handlowych i użytkowników

- (283) Komisja skontaktowała się ze wszystkimi znanymi importerami niepowiązanymi, przedsiębiorstwami handlowymi i użytkownikami. Żaden z nich nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji.
- (284) Komisja nie otrzymała żadnych uwag wskazujących, że utrzymanie środków miałyby istotny niekorzystny wpływ na importerów i użytkowników, który przewyższyłby pozytywny wpływ środków na przemysł Unii.

7.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (285) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków nałożonych na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii nie leży w interesie Unii.

8. ŚRODKI ANTYSUBSYDYJNE

- (286) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących kontynuacji subsydiowania, kontynuacji szkody oraz interesu Unii należy utrzymać środki antysubsydyjne dotyczące przywozu rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwane także żeliwem sferoidalnym) z Indii.
- (287) Po ujawnieniu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited stwierdziło, że kontynuacja środków powinna być traktowana jako wyjątek, a nie norma. Przedsiębiorstwo to powołało się w szczególności na art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 21 ust. 3 porozumienia ASCM, które stanowią, że środek pozostaje w mocy tylko tak długo, jak jest niezbędny i wygasa po pięciu latach od jego nałożenia. Ponieważ cła zostały przedłużone w oczekiwaniu na przedmiotowy przegląd, argumentowało ono, że do czasu jego prawdopodobnego zakończenia cła obowiązywałyby już od ponad siedmiu lat. Z tego powodu przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited zwróciło się do Komisji o zakończenie dochodzenia.
- (288) Komisja przypomniała, że decyzja o utrzymaniu środków została podjęta na podstawie szczegółowej oceny wszystkich faktów ustalonych podczas dochodzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Dlatego też kontynuacja środków nie była ani automatyczna, ani nie stanowiła „normy”. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o zakończenie stosowania środków.
- (289) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególnie gwarantujące stosowanie indywidualnych celów wyrównawczych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła wyrównawcze, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem wyrównawczym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (290) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła wyrównawczego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

- (291) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (292) Poszczególne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii i wyprodukowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła wyrównawczego.
- (293) Po ujawnieniu tych informacji przedsiębiorstwo Tata Metaliks Limited zwróciło się do Komisji o przyznanie jej indywidualnego marginesu wyrównawczego. Alternatywnie uznało ono, że Komisja powinna przynajmniej rozważyć rozszerzenie na nie indywidualnych stawek wyrównawczych przyznanых w pierwotnym dochodzeniu pozostałym współpracującym producentom produktu objętego postępowaniem z Indii w świetle jego współpracy z Komisją w obecnym dochodzeniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia.
- (294) Komisja przypominała, że celem dochodzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia, o którym mowa w art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, jest wyłącznie ustalenie, czy obowiązujące środki są nadal konieczne, i nie pozwala ona na ustalanie indywidualnych stawek celnych dla przedsiębiorstw, które nie współpracowały w dochodzeniu pierwotnym. Tego rodzaju roszczenia mogą być rozpatrywane jedynie w ramach dochodzeń przeglądowych na podstawie art. 19 ust. 3 lub 4 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został wobec tego odrzucony.
- (295) Przedsiębiorstwo może wnioskować o zastosowanie wymienionych indywidualnych stawek cła wyrównawczego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽³⁷⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (296) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁸⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek należy wykorzystać stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (297) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym), z wyłączeniem rur z żeliwa ciągliwego bez powłoki wewnętrznej lub zewnętrznej („rury niepowleczone”), obecnie objętych kodami CN ex 7303 00 10 (kod TARIC 7303 00 10 10) i ex 7303 00 90 (kod TARIC 7303 00 90 10) i pochodzących z Indii.

⁽³⁷⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

2. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Jindal Saw Limited	6,0 %	C054
Electrosteel Castings Ltd	9,0 %	C055
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,0 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że rury i przewody rurowe z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) sprzedane na wywóz do Unii Europejskiej objęte niniejszą fakturą zostały wytworzone przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Indiach. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 czerwca 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN